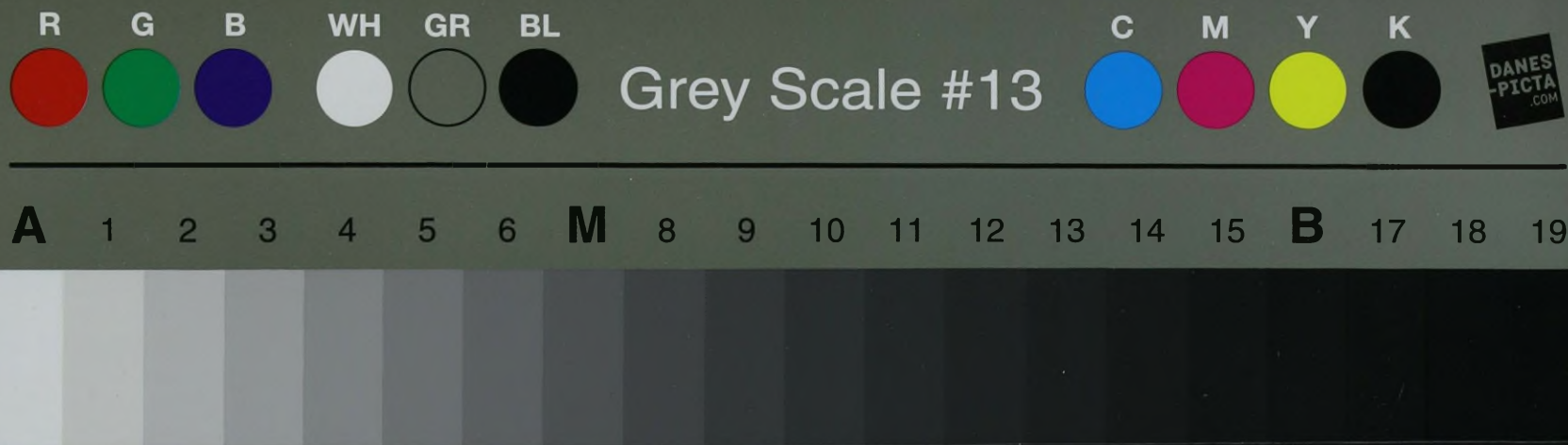
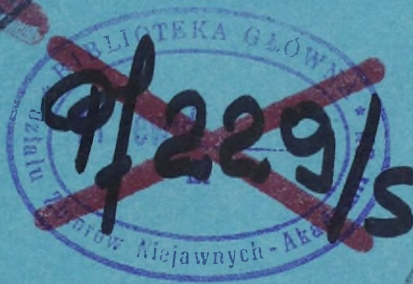




AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OP
KATEDRA LOGISTYKI WL i OP

AON wewn. 4608/94

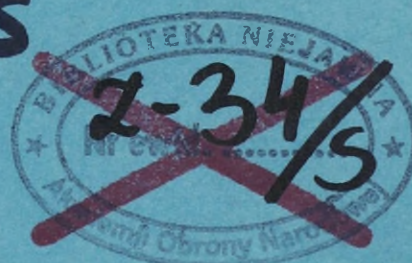


JAWNE

JAWNE

POUFNE

Egz. Nr 10



Plk dr hab. Romuald MAŃKOWSKI

BAZA LOTNICZA WOJSK LOTNICZYCH
I OBRONY POWIETRZNEJ

SKRYPT

60198

WARSZAWA

1994



WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OBRONY POWIETRZNEJ

JAWNE

KATEDRA LOGISTYKI WOJSK LOTNICZYCH I OP

Przeklasyfikowana z ~~Zastrzeżone~~ na ~~Jawne~~

podstawa przekl. Wykaz Aktualnych Wojskowych

Wydawnictw Wewnętrznych szł. gen. 1527/01

data: 12.12.05 Kulek Anne Jlu
AON wewn. 4608/94



~~ZASTRZEŻONE~~

~~JAWNE~~

~~ZASTRZEŻONE~~

~~POUFNE~~

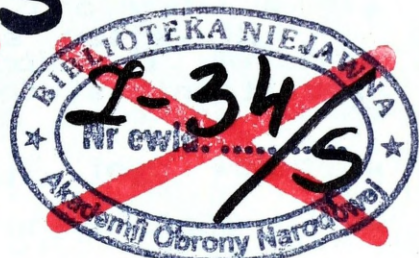
Egz. nr 1.0

Przeklasyfikowana z ~~Poufne~~ na ~~Zastrzeżone~~

podstawa przekl. Wykaz Aktualnych Wojskowych

Wydawnictw Wewnętrznych szł. gen. 1527/2001

data i podpis: 25.10.02 Kulek Anne Jlu



Płk dr hab. Romuald MANKOWSKI

BAZA LOTNICZA

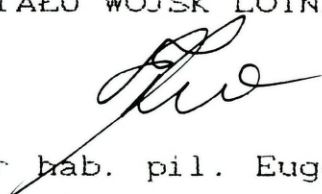
WOJSK LOTNICZYCH I OBRONY POWIETRZNEJ

Skrypt



Niniejszy skrypt wprowadzam jako obowiązujący w procesie kształcenia studentów Wydziału WLOP AON.

KOMENDANT
WYDZIAŁU WOJSK LOTNICZYCH I OP


płk prof. dr hab. pil. Eugeniusz ZABŁOCKI

WSTĘP

Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej (WLOP) poddawane są procesowi restrukturyzacji. Ustalenia doktryny wojennej, zmuszają do dokonania weryfikacji dotychczas obowiązujących rozwiązań i poglądów w tym zakresie. Aktualna dyslokacja zarówno wojsk lądowych jak i lotniczych nie pozwala na racjonalne ich wykorzystanie głównie w początkowym okresie wojny. Obecna sytuacja ekonomiczna państwa nie pozwala jednak na zmianę dyslokacji jednostek wojskowych w pożądanym stopniu. Dotyczy to głównie lotnictwa WLOP. Wyłonił się zatem problem odpowiedniego przygotowania i właściwego wykorzystania sił zbrojnych z uwzględnieniem nowych uwarunkowań i nowych kierunków zagrożeń. Stanowi to również problem dla logistyki Sił Zbrojnych, a dla logistyki WLOP (w tym głównie lotnictwa) w szczególności. Potrzeba prowadzenia manewrowych ("wahadłowych") działań bojowych przez lotnictwo, powoduje potrzebę zmiany organizacji jego wsparcia logistycznego, a przede wszystkim zmiany organizacji jego bazowania.

Odchodzenie od manewrowania rzutami wsparcia naziemnego na rzecz półstacjonarnego systemu logistycznego lotnictwa stwarza warunki do organizowania na obszarze kraju baz lotniczych, jako ogniów systemu logistycznego lotnictwa WLOP.

Właśnie warunki i właściwości organizacji baz lotniczych, ich przeznaczenie, zadania, struktura organizacyjna oraz spełnione funkcje w procesie wsparcia logistycznego lotnictwa WLOP są treścią niniejszego skryptu.

1. WARUNKI I POTRZEBY TWORZENIA BAZ LOTNICZYCH

Potrzeba tworzenia baz lotniczych na obszarze Polski wynika z wielu uwarunkowań w tym z jej aktualnego położenia geograficznego. Do uwarunkowań tych należy zaliczyć: taktyczne (przewidywane oddziaływanie potencjalnego przeciwnik), fizyczno-geograficzne obszaru kraju, administracyjne, organizacyjne, specjalistyczne i inne.

Uwarunkowania taktyczne to filozofia działania, w której zdobycze historyczne, a przede wszystkim praktyczny ich aspekt działania winien znaleźć odzwierciedlenie i być podstawowym przyczynkiem uzasadniającym potrzeby tworzenia baz lotniczych. Istotą tego problemu jest zachowanie uzasadnionej, określonej samodzielności taktycznej (logistycznej) każdego szczebla kierowania (a zatem i wykonawczego - może głównie), bez konieczności odwoływania się do przełożonych podczas realizacji każdego otrzymanego zadania. Zatem każdy szczebel organizacyjny, szczególnie najniższy, podstawowy (końcowe ogniwo systemu), powinien dysponować odpowiednim potencjałem logistycznym, zapewniającym wykonanie zadania. Wynika to z koncepcji użycia lotnictwa w systemie obrony RP. Konstruowana koncepcja użycia lotnictwa w działaniach obronnych na obszarze kraju musi więc uwzględniać aktualne warunki jej tworzenia. Te warunki to między innymi:

a) niekorzystne rozmieszczenie jednostek lotnictwa bojowego na terenie kraju w stosunku do przewidywanych kierunków zagrożeń.

Obecnie zasadnicza część lotnictwa rozmieszczona jest w północno-zachodniej części kraju. Uwzględniając możliwości przestrzenne samolotów będących w wyposażeniu lotnictwa WLOP, niemożliwymi są ich działania na obszarze całego kraju, a w związku z tym należy poszukiwać takich rozwiązań organizacyjnych, które w obecnej sytuacji pozwolą na szybki manewr w dowolnym kierunku operacyjnym;

b) zbyt małe w stosunku do potrzeb możliwości manewrowe rzutów wsparcia naziemnego (RWN) oddziałów lotnictwa. W istniejących uwarunkowaniach i podczas realizacji postanowień

zawartych w doktrynie obronnej RP a dotyczącej lotnictwa, niezwykle istotnym jest zapewnienie manewru działania lotnictwa. Stosowane obecnie rozwiązania nie odpowiadają realiom współczesności. Tempo marszu RWN, liczone optymalnie na 40 km/godz., oraz czas jego zwijania i rozwijania praktycznie uniemożliwiają ich wykorzystanie w działaniach. Np. średni czas marszu RWN z m Powidz do m Dęblin wynosi 12 godz. ($S = 340$ km przy $V_{sr} 40$ km/h oraz bez oddziaływania przeciwnika). Natomiast gotowość do przyjęcia rzutu bojowego RWN osiągnie po 16 godzinach. (4 godziny rozwijania urządzeń RWN);

c) konieczność zapewnienia dużej manewrowości oddziałom, lotnictwa między innymi poprzez umożliwienie działań "wahadłowych", pozwalających na przenoszenie głównego ich wysiłku na dowolny kierunek operacyjny. Powoduje to potrzebę stworzenia takich warunków działania, które zapewnią zachowanie żywotności, sprawne wychodzenie spod uderzenia, odtwarzanie gotowości bojowej itp.;

d) nieprzystosowanie struktur organizacyjnych i możliwości realizacji zadań pododdziałów logistyki do wsparcia działań w warunkach operacji obronnej. Dotychczas tworzony i istniejący system logistyczny WLOP w swoich działaniach wykorzystywał RWN do działań w ramach operacji zaczepnych i do bezpośredniego wsparcia działań bojowych lotnictwa;

e) konieczność zgromadzenia odpowiedniej ilości i jakości oraz asortymentu środków materiałowych dla określonego rodzaju lotnictwa w celu zagwarantowania ciągłości działań i żywotności lotnictwu w początkowym okresie wojny do czasu rozwinięcia mobilizacyjnego i rozpoczęcia działalności poszczególnych ogniw systemu logistycznego WLOP, a więc zapasów na okres 4-6 dni działań natężeniem 2-3 wylotów na samolot w ciągu doby.

Uwarunkowania fizycznogeograficzne obszaru kraju.

Jakość i sposób wykonania zadań przez lotnictwo WLOP w operacji obronnej, a co się z tym wiąże i zadań przez system logistyczny tych wojsk, zależą nie tylko od wyposażenia w sprzęt i umiejętności organizatorskich dowódców, ale również od warunków fizycznogeograficznych obszaru kraju oraz intensywności i

skuteczności oddziaływania przeciwnika na jego infrastrukturę. Należy tu szczególnie uwzględnić urozmaiconą rzeźbę terenu, ograniczoną liczbę dróg i przepraw, szczególnie przez szerokie przeszkody wodne, trudności przemieszczania się po nich, a często nawet i niemożliwość poruszania się poza nimi. Fizyczno-geograficzne właściwości obszaru kraju są dość zróżnicowane pod względem ukształtowania (rzeźby) i pokrycia terenu, przejezdności (przekraczalności), rozwinięcia sieci komunikacyjnej. Obszar kraju ma dość dużo zabagnionych podmokłych i zalesionych terenów oraz rejonów depresyjnych, wydmych poprzez równinne, wyżynne pagórkowate do górzystych, a nawet niewielki obszar o charakterze pustynnym (Pustynia Błędowska).

Dostępność terenu w kraju ogranicza dość wysoki stopień zurbanizowania (duża liczba osiedli, miast, aglomeracji miast przemysłowych i portowych), powodujący duże zagęszczenie ludności. Teren kraju jest terenem pociętym, charakteryzującym się znaczną liczbą rzek, kanałów, siecią powiązanych ze sobą rowów melioracyjnych. To, jak również wysoki stopień zurbanizowania ogranicza dostępność terenu właśnie pod względem przejezdności (przekraczalności).

Umiarkowany klimat i występujące na obszarze kraju zjawiska atmosferyczne w poszczególnych porach roku też są znacznie zróżnicowane. Stwarzać one mogą lepsze lub gorsze warunki do wykorzystania terenu i jego infrastruktury (w tym głównie sieci komunikacyjnej) oraz pokonywania przeszkód terenowych. Najniekorzystniejsze warunki do realizacji zadań logistycznych lotnictwa będą zimą. Występujące o tej porze roku niskie temperatury oraz opady śniegu zakłócić mogą proces wsparcia logistycznego lotnictwa w działaniach bojowych. Przejawiać się to może potrzebą np. wzmożonego wysiłku w odniesieniu do utrzymania gotowości eksploatacyjnej lotnisk (odśnieżanie, usuwanie gołoledzi) jak również pracy żołnierzy w trudnych warunkach na lotnisku czy przy sprzęcie bojowym.

Może to wpłynąć na proces (powodować wydłużanie czasu) odtwarzania gotowości bojowej statków powietrznych do kolejnych wylotów, a w odniesieniu do innego sprzętu technicznego - utrzymanie nakazanych

reżimów norm pracy. Krótki zimowy dzień powodować też może, że większość czynności związanych z organizacją i realizacją zadań wsparcia logistycznego lotnictwa WLOP w działaniach bojowych wykonywanych będzie w warunkach nocy. Zimą utrudnione będzie też przemieszczanie RWN lotnictwa do kolejnych lotnisk (oblodzone, zaśnieżone drogi), dowóz zaopatrzenia do pododdziałów i oddziałów logistycznych, jak również utrzymanie lotniczego sprzętu bojowego i technicznego sprzętu wsparcia naziemnego w stałej gotowości do użycia (np. utrudniony rozruch samochodów, agregatów itp.) Obsługa i remont tego sprzętu w warunkach polowych o tej porze roku nie są łatwe, a proces technologiczny wydłużony. Również nie bez znaczenia będzie wpływ warunków zimy na żołnierzy. Zmęczenie, odmrożenia, chłód itp. wyciskać mogą piętno na ich stanie psychofizycznym i powodować obniżenie odporności na choroby, a przez to i jakość wykonywanych zadań. Wiosna i jesień to pory roku mniej uciążliwe ze względu na występujące temperatury, ale za to "bogate" w opady deszczu i mgły. Zjawiska te nie będą sprzyjać sprawności i niezawodności działania sprzętu technicznego, głównie sieci telefonicznej, urządzeń elektronicznych i energetycznych. Również utrudnione będzie wyszukiwanie, w miarę potrzeby np. przygodnych terenów pod lądowiska, stanowiska ogniowe itp. Aparaty latające, a także inny ciężki sprzęt techniczny, w tym sprzęt wsparcia naziemnego, wymagają odpowiedniej wytrzymałości gruntu. Znalezienie takiego terenu może utrudniać czy wręcz opóźniać wykonanie zadania. Wreszcie lato - pora, której warunki najbardziej sprzyjają wykonywaniu zadań logistycznych. Długie, słoneczne w przewadze dni zapewniają dobrą realizację wszystkich zadań logistycznych i zapewne mniejszym wysiłkiem niż w innych porach roku. Pora ta nie jest jednak pozbawiona zupełnie cech ujemnych. Występowanie i utrzymywanie się przez dłuższy okres czasu wysokich temperatur sprzyjać może występowaniu u żołnierzy pracujących na otwartych przestrzeniach (np. lotnisku) udarów słonecznych czy poparzeń. Wysokie temperatury mogą powodować również zmiany w parametrach pracy niektórych urządzeń elektronicznych, czy też nadmierne "grzanie się" pracujących agregatów lub silników pojazdów mechanicznych.

Na organizację i realizację zadań wsparcia logistycznego wywierać wpływ będą nie tylko scharakteryzowane warunki fizyczno-geograficzne kraju, ale również skutki oddziaływania przeciwnika na obiekty logistyczne rozmieszczone i rozwinięte na obszarze kraju.

Jedną z koncepcji działań przeciwnika^{1/} zakłada izolowanie z powietrza, ziemi i uważa rejon działań bojowych oraz zwalczania (blokowania) ruchu na szlakach komunikacyjnych, i to na stosunkowo dużych głębokościach. Realizacja tej koncepcji nie ułatwi pracy służbom i jednostkom logistycznym lotnictwa WLOP. W odniesieniu do lotnictwa, to oddziaływanie przeciwnika może dotyczyć głównie lotnisk i przemieszczających się RWN, a także innych ważnych obiektów (ogniw) systemu logistycznego WLOP. Właściwości terenu i charakter operacji obronnych, a także intensywność rozponania obszaru kraju przez przeciwnika zmuszają lotnictwo z jednej strony do stosowania częstego manewru w celu zachowania żywotności, a z drugiej przybliżają (dotyczy to głównie śmigłowców bojowych i w pewnym zakresie lotnictwa myśliwsko-bombowego wykonującego zadania taktyczne) do broniących się wojsk lądowych w celu szybkiego wsparcia działań i osłony tych wojsk. W warunkach oddziaływania przeciwnika na obiekty logistyczne środkami o dużej dokładności rażenia^{2/}, a także w warunkach ciągłej groźby użycia broni masowego rażenia pomyślne wykonanie przez jednostki logistyczne (szczególnie szczebla operacyjnego) otrzymanych zadań zależeć będzie między innymi od właściwego wyboru ich rejonów rozmieszczenia przed rozpoczęciem działalności i w toku wykonywania zadań, jak również od właściwego wyboru dróg manewru i dowozu.

^{1/}Dotychczasowe strategiczno-operacyjne koncepcje prowadzenia działań bojowych przez siły zbrojne potencjalnych przeciwników zakładają w ramach bitwy powietrzno-lądowej globalne działania bojowe, których jedno z zadań stanowi o izolacji pola walki, oddziaływaniu na wojska w głębi operacyjnej przeciwnika na system dowodzenia oraz zerwaniu funkcjonowania systemu wsparcia logistycznego - WPZ - suplement do numeru 1/88 str.13.

^{2/}Przykłady zastosowania tego rodzaju środków walki do niszczenia obiektów logistycznych i ich skuteczności daje obraz wojna koalicji antyirackiej z wojskami Iraku.

Ciągle niebezpieczeństwo dezorganizacji wsparcia logistycznego, zwłaszcza ograniczenia manewru siłami i środkami logistycznymi (głównie transportowymi - niezależnie od ich rodzaju) wynikające zarówno z właściwości fizykogeograficznych obszaru kraju jak i ze zniszczeń powstałych w wyniku oddziaływania przeciwnika dyktują potrzebę zapewnienia większej samodzielności pododdziałom bezpośredniego wsparcia logistycznego rzutów bojowych lotnictwa WLOP.

Rozwijanie i przemieszczanie (przegrupowanie) jednostek logistycznych WLOP może być dokonywane w celu zapewnienia wszechstronnego i w porę realizowanego wsparcia logistycznego lotnictwa WLOP, w pełni odpowiadającego potrzebom tych wojsk w działaniach bojowych.

Należy też spodziewać się intensywnego oddziaływania na obiekty logistyczne (bazy, składy, kolumny samochodów, lotniska itp.) przenikające w głąb obronnego ugrupowania bojowego WLOP grup specjalnego przeznaczenia (dywersyjnych, dywersyjno - rozpoznawczych) czy też zbrojnego podziemia przeciwnika. Oznacza to, że konieczne jest zwrócenie uwagi na ubezpieczenie (obronę i ochronę) rejonów rozwijania jednostek logistycznych czy przemieszczających się kolumn zaopatrujących.

Wszystko to świadczy o tym, że wykonanie zadań przez jednostki logistyczne w opisanych warunkach będzie trudne.

Uwarunkowania administracyjne to ustalenia prawne nakazujące cywilnym organom (zarówno państwowym jak i prywatnym) świadczenie określonych dóbr rzeczowych i osobowych na rzecz wojska w tym logistyki WLOP. Wydaje się celowe by przewidywany, budowany system wsparcia logistycznego WLOP, w tym dla lotnictwa, mógł współpracować na każdym szczeblu organizacyjnym a szczególnie najniższym z odpowiednimi organami administracji państwowej i samorządowej a także z innymi rodzajami wojsk dyslokowanych w pobliżu jednostki lotniczej. Powinno się to odbywać zgodnie z górnymi ustalonymi zasadami. Istotą problemu wydaje się tu być podział kompetencji, w którym jednostki wojskowe (w tym WLOP a szczególnie lotnictwo) muszą uzyskać priorytet, jednocześnie maksymalnie wykorzystując własne możliwości.

Zasoby miejscowe to ogólnospołeczna cywilna baza logistyczna, na którą składają się między innymi zakłady produkcyjne państwowe i prywatne z odpowiednią infrastrukturą i możliwościami produkcyjno - remontowymi oraz usługowymi, szpitala, itp.. Istotą wydaje się tu znajomość możliwości nawet poszczególnych z nich, by łącznie z zapasami materiałowymi i możliwościami remontowymi własnych pododdziałów logistycznych lotnictwa zaspokajały potrzeby bazujących tam jednostek lotniczych. Jest to niezbędne do racjonalnych rozwiązań systemowych, w których rozumiane i widziane muszą być interesy wszystkich rodzajów wojsk i gospodarki narodowej.

Uwarunkowania organizacyjne w systemie logistycznym WLOP (w tym lotnictwa) to jego struktura organizacyjno - funkcjonalna i sprzężenia wewnętrzne i zewnętrzne. Istotną w strukturze podsystemu logistycznego lotnictwa WLOP winna być odpowiednia konstrukcja organów logistycznych szczebla podstawowego (tzn. końcowego ogniwa systemu), ich wielkość, potencjał oraz podział kompetencji. Oznacza to, że system logistyczny lotnictwa WLOP na najniższym szczeblu organizacyjnym, musi dysponować dostosowanymi do uprzednio wymienionych uwarunkowań organami, zdolnymi do zaspokojenia dużych potrzeb lotnictwa, głównie materiałowo-technicznych. Wynika to ze specyfiki dyslokacji i swoistego "przywiązania" większości jednostek lotnictwa WLOP do konkretnych obiektów (lotnisk). Daje to efekt powstawania określonych potrzeb w zakresie szeroko rozumianej logistyki - od obiektów lotniskowych poprzez potrzeby materiałowo - techniczne do usług w określonych miejscach (i rejonach), które z pewnym (dość dużym) prawdopodobieństwem można określić. Istnieje zatem możliwość racjonalnego rozmieszczenia stacjonarnej części organów logistycznych wyrażonej w organizacji bazy lotniczej i jednocześnie precyzyjnego określenia zasad działania.

Uwarunkowania organizacyjne to również sposób kierowania określonym "organizmem", w tym wypadku bazą lotniczą. Wyraźnie więc muszą być określane kompetencje osób funkcyjnych.

Uwarunkowania specjalistyczne to właśnie ogólny podział kompetencji, wynikającej z potrzeb i możliwości organów (pododdziałów, służb) logistycznych bazy lotniczej. Ważnym w tym względzie jest możliwość w pożądanym czasie zaspokajania potrzeb pododdziału (oddziału) określonego rodzaju lotnictwa stacjonującego aktualnie w bazie z określonym zadaniem bojowym. To właśnie powinno być podstawowym kryterium oceny przydatności określonej struktury organizacyjno - funkcjonalnej bazy do realizacji zadań logistycznych lotnictwa WLOP.

Uwzględniając wymieniane uwarunkowania - baza lotnicza jawi się jako nowy, o dużych możliwościach organizm, eliminujący większość wad istniejącego obecnie ogniwa końcowego systemu logistycznego lotnictwa tzn. pododdziałów logistycznych oddziałów lotnictwa wraz z ich rzutami wsparcia naziemnego.

Analiza wszelkich uwarunkowań wskazuje, że system logistyczny lotnictwa WLOP z bazami lotniczymi jako końcowymi ogniwami, w konsekwencji jest odzwierciedleniem dążeń do rozwiązań przyjmowanych w logistyce Sił Zbrojnych RP, a szczególnie we WLOP. Zatem kraj, jako obszar działalności logistycznej, podzielony powinien być na rejony logistyczne WLOP z bazami lotniczymi.

Przedstawione uwarunkowania pozwoliły na budowę racjonalnego modelu bazy lotniczej, który zmierza w kierunku maksymalizacji możliwości wykonawczych i minimalizacji administracji. Maksymalizacja możliwości wykonawczych bazy to m.in. rezygnacja z rzutów wsparcia naziemnego podczas manewru rzutami powietrznymi i zdolność do zaspokajania potrzeb różnych rodzajów lotnictwa.

2. WYMAGANE MOŻLIWOŚCI BAZY LOTNICZEJ

W ostatnim okresie permanentnie poszukuje się rozwiązań dotyczących polepszenia warunków prowadzenia działań bojowych przez lotnictwo WLOP. Jednym z możliwych wariantów jest zwiększenie manewrowości lotnictwa. Na tak ukierunkowane rozważania mają wpływ aktualne warunki wykonywania przez lotnictwo WLOP zadań nad obszarem kraju, w tym głównie rozmieszczenie lotnisk i możliwości pododdziałów logistycznych pułków lotniczych.

W koncepcjach dotyczących budowy systemu logistycznego WLOP bazy lotnicze zajmują uznanie i poczesne miejsce w tym systemie.

Zakłada się, że lotnictwo WLOP z chwilą wybuchu konfliktu zbrojnego będzie brało udział w odparciu pierwszego i następnych zmasowanych nalotów środków napadu powietrznego (ŚNP) przeciwnika; rozśrodkowaniu swoich sił i środków z jednoczesnym wykonaniem pierwszego uderzenia odwetowo-spotkaniowego, unikając w ten sposób uderzeń przeciwnika powietrznego; mobilizacyjnym rozwinięciu i osiągnięciu gotowości do dalszych działań. Przedsięwzięcia te lotnictwo WLOP, w tym jego jednostki logistyczne, będzie wykonywało w określonych, raczej niekorzystnych warunkach taktyczno-operacyjnych i logistycznych. Warunki te wynikną głównie z aktualnego bazowania lotnictwa i obowiązującego systemu jego wsparcia logistycznego oraz sposobu wykorzystania w nim sił i środków logistycznych.

Obecny system bazowania lotnictwa WLOP nie zapewnia lotnictwu w wystarczającym stopniu żywotności z chwilą wybuchu konfliktu zbrojnego. Uwidacznia się to szczególnie w warunkach wywalczenia przez przeciwnika panowania w powietrzu. Zmuszać to będzie lotnictwo do częstych przebazowań, rozśrodkowanego bazowania, a także, w wyniku zniszczenia przez przeciwnika znacznej liczby lotnisk do bazowania na jednym lotnisku, dysponującym ograniczonymi możliwościami logistycznymi, aparatów latających różnych rodzajów lotnictwa i różnych typów. Te trudne warunki bazowania lotnictwa WLOP i ograniczone możliwości odtwarzania gotowości bojowej mogą wystąpić niezależnie od kierunku, na którym będą prowadzone działania bojowe. Te niekorzystne warunki może jeszcze pogorszyć fakt potrzeby prowadzenia działań (ze względu na rozwój sytuacji operacyjno - taktycznej) na rozbieżnych kierunkach, na całej szerokości obrony itp. Stąd chcąc sprostać zadaniu należy wcześniej, już w czasie pokoju, przygotować odpowiednie warunki bazowania i prowadzenia działań manewrowych przez lotnictwo organizując zabezpieczenie logistyczne w bazach lotniczych. Umożliwi to lotnictwu przyjmowanie najkorzystniejszego ugrupowania bojowego w określonych warunkach sytuacji operacyjno - taktycznej. Bazy lotnicze, aby spełniały swoją rolę

muszą odpowiadać określonym warunkom, z których najważniejsze to: możliwość odtwarzania gotowości bojowej statków powietrznych różnych typów w jak najkrótszym czasie, zachowanie autonomiczności w realizacji zadań logistycznych przynajmniej przez okres kilku dób, wyeliminowanie z systemu zabezpieczenia logistycznego manewru rzutami naziemnymi na duże odległości.

Zastanowić się należy jak powinna być zorganizowana baza lotnicza aby odpowiadała wyżej wymienionym wymaganiom?

Bazę lotniczą stanowić może węzeł lotniskowy (rejon lotniskowy) utworzony z lotniska zasadniczego i 1-2 lotnisk zapasowych lub lotniska zapasowego i drogowego odcinka lotniskowego (DOL). Odległości między lotniskami w węźle lotniskowym bazy nie powinny być większe jak 40-50 km. Lotniska zasadnicze (główne) bazy wyposażone powinny być w niezbędne i zunifikowane środki i uniwersalne siły, w tym stacjonarne środki wsparcia logistycznego (rurociągi polowe dystrybucji paliwa, stacjonarna sieć energetyczna itp) umożliwiające odtwarzanie gotowości bojowej wszelkich typów statków powietrznych i różnego rodzaju lotnictwa. Baza taka musi posiadać warunki do rozmieszczenia na niej jednocześnie kilku pododdziałów różnego rodzaju lotnictwa.

Na lotniskach zapasowych węzła lotniskowego bazy stale powinny być rozmieszczone siły i środki logistyczne, których wyposażenie umożliwiałoby przyjęcie ładujących statków powietrznych w sile do eskadry oraz odtwarzanie ich gotowości bojowej.

Zgromadzone w bazie lotniczej środki materiałowe (głównie rażenia) powinny zapewnić odtwarzanie gotowości bojowej pododdziałów i oddziałów różnego rodzaju lotnictwa przez okres 4-6^{1/} dni bez potrzeby dowozu z zewnątrz zaopatrzenia. Do przewozu zaopatrzenia wewnątrz bazy, tzn. w relacji magazyny bazy - miejsce postoju statków powietrznych na lotnisku zasadniczym oraz magazyny bazy - lotniska zapasowe węzła lotniskowego bazy,

^{1/} Określony czas 4-6 dni wynika z zasad (okresu) mobilizacyjnego rozwinięcia źródeł zaopatrzenia systemu logistycznego WLOP.

przeznaczony musi być pododdział transportowy.

Każde lotnisko bazy wyposażone powinno być w bocznice kolejową. Dowóz środków materiałowych do lotnisk bazy z centralnych (COZ), okręgowych (OOZ), czy rejonowych (ROZ) organów zaopatrzenia realizowany powinien być transportem kolejowym lub samochodowym organów zaopatrujących. W wyjątkowych wypadkach dowóz mógłby być dokonywany transportem bazy lotniczej.

Służba inżynieryjno - lotnicza eskadr lotniczych pozostawałaby nadal w tych eskadrach. Takie podporządkowanie personelu inżynieryjno-lotniczego obsługującego bezpośrednio statki powietrzne wiąże się z osobistą odpowiedzialnością za aparaty latające. W czasie manewru lotniskowego personel inżynieryjno-lotniczy eskadr lotniczych przebazowywałby się środkami transportu powietrznego oddziałów lotniczych.

Natomiast personel inżynieryjno-lotniczy związany z remontem statków powietrznych stanowiłby etatowy skład bazy lotniczej.

Bazy lotnicze w zależności od klasy lotnisk tworzących węzeł, ich pojemności, infrastruktury i zakres świadczonych usług (w skład bazy mogą wchodzić rozmieszczone w pobliżu lub na terenie lotnisk zakłady remontowe, np. WZL, PWL czy RWNS) mogą być podzielona na kategorie.

Działalnością bazy kierować powinien (dowódca) bazy lotniczej.

Charakteryzując dotychczas uwarunkowania tworzenia baz lotniczych, można określić cel ich organizowania.

Celem tworzenia bazy lotniczej jest zbudowanie w systemie logistycznym lotnictwa WLOP podstawowego ogniwa systemu, o optymalnych strukturach organizacyjno - funkcjonalnych, zapewniających lotnictwu WLOP działanie manewrowe niezależnie od jego rodzaju i typów statków powietrznych, sprawne odtwarzanie ich gotowości bojowej z wyeliminowaniem z procesu zabezpieczenia logistycznego rzutów naziemnych pułków lotniczych.

Bazę lotniczą stanowić więc powinien zespół ściśle powiązanych ze sobą specjalistycznych pododdziałów i służb logistycznych, przeznaczonych do sprawnego organizowania wsparcia logistycznego bazującym w niej eskadrom czy pułkom. Polegać to ma

na zapewnieniu im wszystkiego co jest niezbędne do życia i prowadzenia walki. Ponadto baza lotnicza zapewnić ma utrzymanie sprzętu bojowego (statków powietrznych) i innego sprzętu technicznego w gotowości do wykorzystania, a także utrzymanie i remont lotnisk i urządzeń bazy. Wynika z tego, że sensem istnienia bazy lotniczej będą jej możliwości do realizacji następujących zadań: zabezpieczenie logistyczne procesu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej; mobilizacyjnego rozwinięcia pododdziałów i służb bazy i manewrowych działań bojowych lotnictwa; organizacji obrony i ochrony rejonu bazy lotniczej; utrzymanie w stałej gotowości elementów logistycznych bazy w celu zapewnienia ciągłości wykonania zadań własnych i obsługiwanych jednostek (pododdziałów, oddziałów) lotniczych (kluczy, eskadr, pułków).

Możliwości realizacji wymienionych zadań wyrażać się będą utrzymywaniem w bazie lotniczej określonego potencjału logistycznego organizowanego poprzez: planowanie potrzeb, gromadzenie, właściwe utrzymanie normatywnych zapasów środków materiałowych (na okres 4-6 dni działań dla podstawowych typów samolotów różnych rodzajów lotnictwa WLOP. Zestawienie potrzeb podstawowych środków materiałowych do zabezpieczenia podstawowych typów samolotów WLOP zawartych w tabeli 1^{1/}; utrzymanie nakazanych możliwości remontowych sprzętu technicznego (statków powietrznych i pozostałego sprzętu technicznego); utrzymanie sił i środków do odtwarzania gotowości eksploatacyjnej lotnisk i zabezpieczenia inżynierskiego i saperskiego działalności bazy; zaspokajanie

^{1/} Do wartości zawartych w tabeli 1 wykorzystano następujące dane: stan samolotów - 24 LM i 36 LMB; uzbrojenie samolotów do wykonania zadań z bazy lotniczej - zgodnie z wytycznymi Szefa Lotnictwa WLOP; okres działań - 5 dni; średnie natężenie działań w operacji powietrznej początkowego okresu wojny dla: LM w 1-2 dniach operacji 2-2,5 s/1 w ciągu doby, w 3-5 dniach 1-2 s/1 w ciągu doby. Razem w ciągu operacji 8,5-11 s/1; dla LMB w 1-2 dniach operacji 1-1,5 s/1 w ciągu doby, w 3-5 dniach operacji 1-2 s/1 w ciągu doby. Razem w ciągu operacji 5-9 s/1; współczynniki zużycia - paliwa - 0,85, sprawności technicznej - 0,8, zużycia środków rażenia - poc. rak. pow.-pow. - 0,4 LM i 0,2 LMB, poc. rak. pow. - ziem. - 0,7 LM i LMB, bomby - 1 LM i LMB, amunicja lotnicza 0,75 LM i LMB.

TABELA 1

ZESTAWIENIE POTRZEB PODSTAWOWYCH ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH
NIEZBĘDNYCH DO ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ PODSTAWOWYCH TYPÓW
SAMOLOTÓW WŁOP W BAZACH LOTNICZYCH

Lp.	Rodzaj środka materiałowego	Jm	Potrzeby środków materiałowych dla pułku lotniczego wyposażonego w samoloty			Uwagi
			MiG-29	MiG-23	Su-22M4	
1	2	3	4	5	6	7
1.	Paliwo lotnicze	t	654-850	821-1063	950-1710	
2.	Rakiety R-73	szt	136-176	-	-	
3.	Rakiety R-27	szt	136-176	-	-	
4.	Rakiety R-23-T	szt	-	136-176	-	
5.	Rakiety R-23-R	szt	-	136-176	-	
6.	Rakiety R-13	szt	-	104-132	-	
7.	NPR S-5 KO	szt	1632-2112	1632-2112	650-1170	
8.	NPR S-5 M	szt	1564-2024	1564-2024	2255-6039	
9.	NPR S-5 K	szt	391-506	391-506	3370-4044	
10.	Amunicja lotnicza	szt	6150-13530	10476-13585	14400-25920	am. 23 mm
			-	-	23400-42120	am. 30 mm
11.	Rakiety H-25ML	szt	-	-	60-108	
12.	Rakiety H-25MP	szt	-	-	10-18	
13.	Rakiety H-29	szt	-	-	13-23	
14.	Rakiety R-60	szt	272-352	104-132	40-72	
15.	NPR S-24	szt	-	-	32-58	

1	2	3	4	5	6	7
16.	NPR S-25	szt	-	-	10-18	
17.	Bomby FAB-500	szt	-	-	120-216	
18.	Bomby OFAB-100	szt	-	-	162-292	
19.	Bomby OFAB-250	szt	-	-	150-270	
20.	Zbiorniki ZAB-500	szt	-	-	34-64	
21.	Zbiorniki ZAB-100	szt	-	-	22-40	

medycznych potrzeb etatowego stanu osobowego i obsługiwanego aktualnie zmiennego stanu, w tym szczególnie personelu latającego, prostotę kierowania realizacją zadań wsparcia logistycznego w bazie.

Dobrze zorganizowane bazy lotnicze powinny zapewnić lotnictwu to wszystko, co jest aktualnie potrzebne: szybki manewr rzutami, uwolnienie się od jednak małomanewrowych, uciążliwych rzutów naziemnych, co zwalnia dowódców lotniczych od obowiązku zajmowania się innymi sprawami niż wykonanie zadania bojowego.

Uznano więc, że należy dokonać zmiany w systemie logistycznym lotnictwa WLOP i włączyć do niego, jako jedno z ogniw, bazy lotnicze.

Przewidywano potrzebę organizowania dwóch typów baz lotniczych typu "A" i typu "B".

Baza typu "A" przeznaczona byłaby do wszechstronnego zabezpieczenia działalności dowództw korpusów WLOP oraz stacjonujących na jej lotnisku jednostek lotniczych. Jednocześnie spełniałaby rolę oddziału gospodarczego dla jednostek bojowych WLOP znajdujących się w czasie wojny w jej strefie i byłaby wykorzystywana jako lotnisko manewru dla powietrznych rzutów bojowych. W swojej strukturze organizacyjno-funkcjonalnej posiadać powinna pododdziały i służby logistyczne zapewniające trwałe

utrzymanie gotowości eksploatacyjnej lotnisk oraz realizujące zadania logistyczne lotnictwa. Wynika z tego, że baza typu "A" w działaniach bojowych, szczególnie w początkowym okresie wojny przejmowałaby na siebie część zadań wynikających z przeznaczenia bazy typu "B". Ponadto baza typu "A" integrowałaby bazujące w jednym rejonie (często na jednym obiekcie) kilka małych jednostek (samodzielnych pododdziałów) i umożliwiałaby eliminację dublujących się komórek organizacyjnych, stanowisk etatowych i służb funkcjonujących, przed włączeniem do bazy w oddzielnych jednostkach organizacyjnych, a także spowodowałaby oszczędności w limitach osobowych, materiałowych itp.

Baza typu "B" natomiast przeznaczona byłaby do zapewnienia pokojowego szkolenia rozmieszczonych w niej jednostek lotniczych oraz zapewnienia żywotności i wszechstronnego wsparcia logistycznego manewrowych działań lotnictwa WLOP na dowolnym kierunku operacyjnym z uwzględnieniem możliwości taktyczno - bojowych eksploatowanego obecnie we WLOP sprzętu lotniczego (statków powietrznych).

Skład baz lotniczych typu "B" powinny stanowić siły i środki logistyczne, ubezpieczanie lotów, a także magazyny z normatywnymi zapasami środków logistycznych na okres 4-6 dni działań, wykorzystywanych w procesie wsparcia logistycznego pododdziałów i oddziałów lotniczych WLOP w okresie wojny.

W każdej bazie lotniczej typu "B" w okresie pokojowym stacjonowałoby 2-4 eskadry lotnicze. Liczba stacjonujących eskadr w bazie uzależniana byłaby od liczby lotnisk tworzących jej węzeł lotniskowy. Węzeł lotniskowy bazy mogą stanowić dwa-trzy lotniska, w tym jedno zasadnicze (bazowe) i jedno-dwa lub jedno i DOL jako zapasowe. Lotniska w węźle bazowym nie powinny być oddalone od siebie w większej odległości jak 40-60 km.

Struktura organizacyjno-funkcjonalna bazy lotniczej "B" zależeć powinna od liczby lotnisk tworzących węzeł bazy. W zasadzie różnica między bazami typu "B" dotyczyłaby składu etatowego służb i pododdziałów lub liczby elementów realizujących zadania logistyczne na każdym z lotnisk bazy.

Struktura organizacyjno-funkcjonalna baz lotniczych, bez względu na typ bazy A czy B odzwierciedlać powinna struktury organizacyjno funkcjonalne logistyki na wyższych szczeblach kierowania WŁOP. Struktury te w każdej bazie muszą być takie same lub podobne uwzględniające jednak pewną specyfikę baz "A" i "B".

Koncepcja struktur organizacyjno - funkcjonalnych baz lotniczych typu "B" wynika z wcześniej omówionych warunków, wymagań potrzeb tworzenia baz lotniczych.

W ramach tych struktur organizacyjno - logistycznych baz lotniczych realizowane byłyby zasadnicze przedsięwzięcia (funkcje) logistyki WŁOP, w zakresie: zaopatrywania, eksploatację sprzętu technicznego, zakwaterowania i budownictwa, komunikacji wojskowej, medyczno - sanitarnego, inżynieryjno - lotniskowego.

Zaopatrywanie to zaspokajanie potrzeb materiałowych wojsk stacjonujących w bazie, a także gromadzenie, przechowywanie, konserwacja, wydawanie, ewidencjonowanie środków materiałowych zgodnie z normami i ustaleniami przełożonych.

Eksploatacja sprzętu technicznego to użytkowanie, obsługiwanie i remont sprzętu bojowego (statków powietrznych) i sprzętu naziemnego (specjalistycznego i ogólnego przeznaczenia) oraz jego ewidencja i nadzór.

Zakwaterowanie i budownictwo związane byłoby z zaspokajaniem potrzeb służb i pododdziałów bazy w zakresie infrastruktury koszarowo-technicznej, wyposażenia obiektów oraz zasilania w energię elektryczną i paliwa stałe.

Komunikacja wojskowa to organizowanie i zaspokajanie potrzeb dotyczących wewnętrznych i zewnętrznych osobowych i towarowych przewozów wojskowych.

Na szczeblu bazy lotniczej w zakresie komunikacji wojskowej ściśle współdziała się w tym zakresie ze służbą komunikacji okręgów wojskowych.

W ramach przedsięwzięć medyczno-sanitarnych wykonywane są związane z utrzymaniem zdrowia stanu osobowego bazy, odpowiedniego stanu sanitarno-epidemicznego w rejonie węzła lotniskowego bazy oraz ewakuację porażonych i chorych.

Przedsięwzięcia inżynieryjno-lotniskowe to głównie związane utrzymaniem w gotowości eksploatacyjnej drogi startowej lotnisk bazy oraz wszelkie inne związane z odtwarzaniem gotowości bojowej statków powietrznych do kolejnych wylotów.

W okresie pokoju część tych przedsięwzięć powinna być realizowana przez pododdziały i służby o niepełnych składach etatowych rozwijanych na okres "W". Każda więc baza lotnicza część służb i pododdziałów mobilizuje lub domobilizuje w okresie zagrożenia lub wojny. Mobilizowane będą w pełni pododdziały remontu lotnisk, saperów. Natomiast częściowo domobilizowane będą pododdziały obrony przeciwlotniczej i pododdział medyczny bazy. Mobilizowanie i domobilizowanie lub nie określonych struktur organizacyjno-funkcjonalnych bazy stanem osobowym i sprzętem technicznym wynikałoby z potrzeb, zakresu i specyfiki działalności tych struktur w okresie "P" i "W".

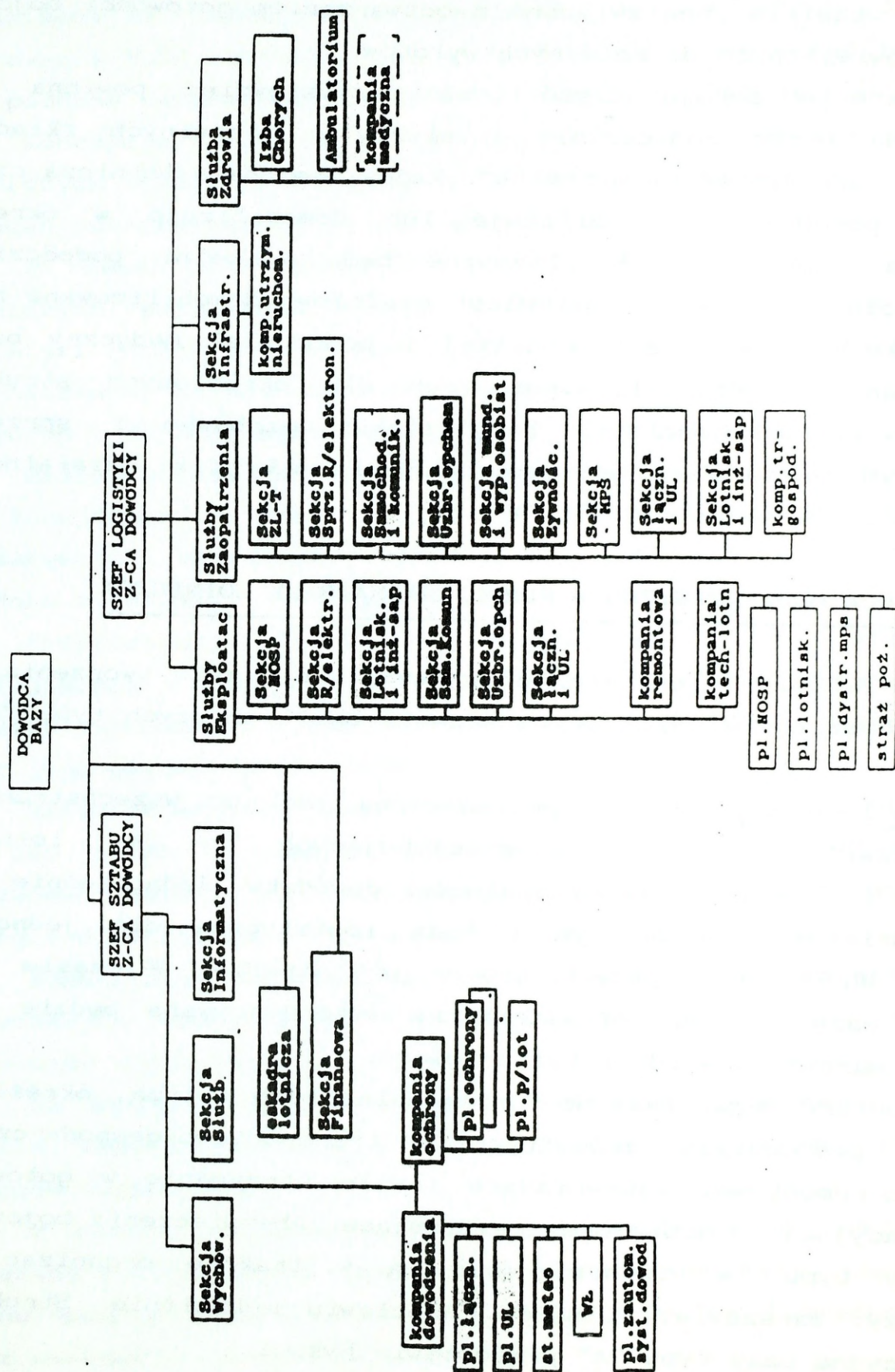
3. STRUKTURA ORGANIZACYJNO - FUNKCJONALNA BAZY LOTNICZEJ

Odnosząc się do określonego w rozdziale 2 celu tworzenia baz lotniczych można określić przeznaczenie baz lotniczych typu "A" i "B".

Baza lotnicza typu "A" przeznaczona jest do wszechstronnego zabezpieczenia działalności stacjonujących na jej lotnisku jednostek lotniczych oraz działalności dowództw. Jednocześnie jest baza oddziałem gospodarczym i bazą logistyczną dla jednostek bojowych WLOP, znajdujących się w jej strefie. W czasie "W", lotnisko bazy i jego infrastruktura wykorzystywane będzie jako lotnisko manewru dla lotnictwa bojowego.

Strukturę organizacyjno-funkcjonalną bazy tworzą, określając ogólnie, pododdziały zaopatrzenia, transportowo-gospodarcze i obsługowo-remontowe, zapewniające trwałe utrzymanie w gotowości eksploatacyjnej lotnisko oraz realizujące zabezpieczenia bojowe.

Bazy typu "A" istnieją lub są w trakcie organizacji w Bydgoszczy, Warszawie, Poznaniu, Wrocławiu i Dęblinie. Strukturę organizacyjną bazy typu "A" przedstawia rys. 1.



Rys. 1. Struktura bazy lotniczej typu "A" /variant/

Baza lotnicza typu "B" przeznaczona jest do zabezpieczenia działań rozmieszczonych na jej węźle lotniskowym oddziałów lotnictwa oraz ich manewrowych (wahadłowych) działań na dowolnym kierunku operacyjnym. Struktura organizacyjno-funkcjonalna bazy umożliwia wykonanie manewru tylko przez rzut bojowy (powietrzny) oddziału lotnictwa.

Struktura organizacyjno-funkcjonalna bazy zależy od liczby lotnisk w węźle oraz liczby stacjonujących w niej eskadr lotniczych. Różnica dotycząca struktur organizacyjno - funkcjonalnych baz polega na wielkości i liczbie elementów realizujących podobne zadania logistyczne na danym lotnisku węzła bazy.

Węzeł lotniskowy bazy tworzą 2-4 lotniska oraz drogowy odcinek lotniskowy.

W przypadku rozmieszczenia bazy na kilku lotniskach istnieje potrzeba stworzenia dodatkowo dowództw (komend) tych lotnisk oraz w odniesieniu do służb logistycznych powielenie ich tak jak na lotnisku głównym, za wyjątkiem kompanii remontowej, kompanii remontu lotnisk, plutonu saperów oraz znacznie mniejszej obsady sztabu.

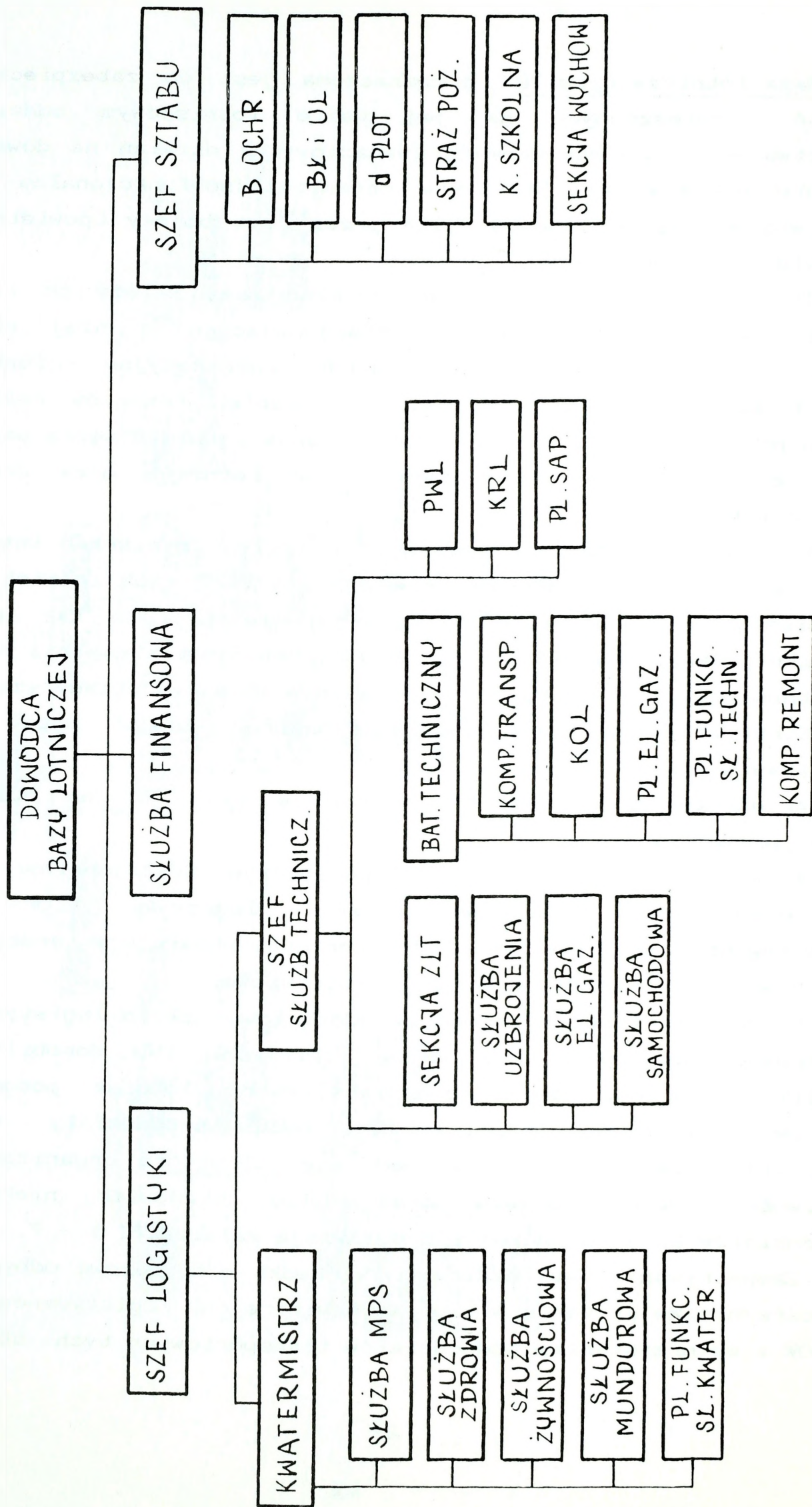
Strukturę organizacyjno-funkcjonalną bazy typu "B" przedstawia rys. 2, 3, 4.

Aktualnie istniejące bazy lotnicze typu "B" na obszarze kraju przedstawia rys. 5.

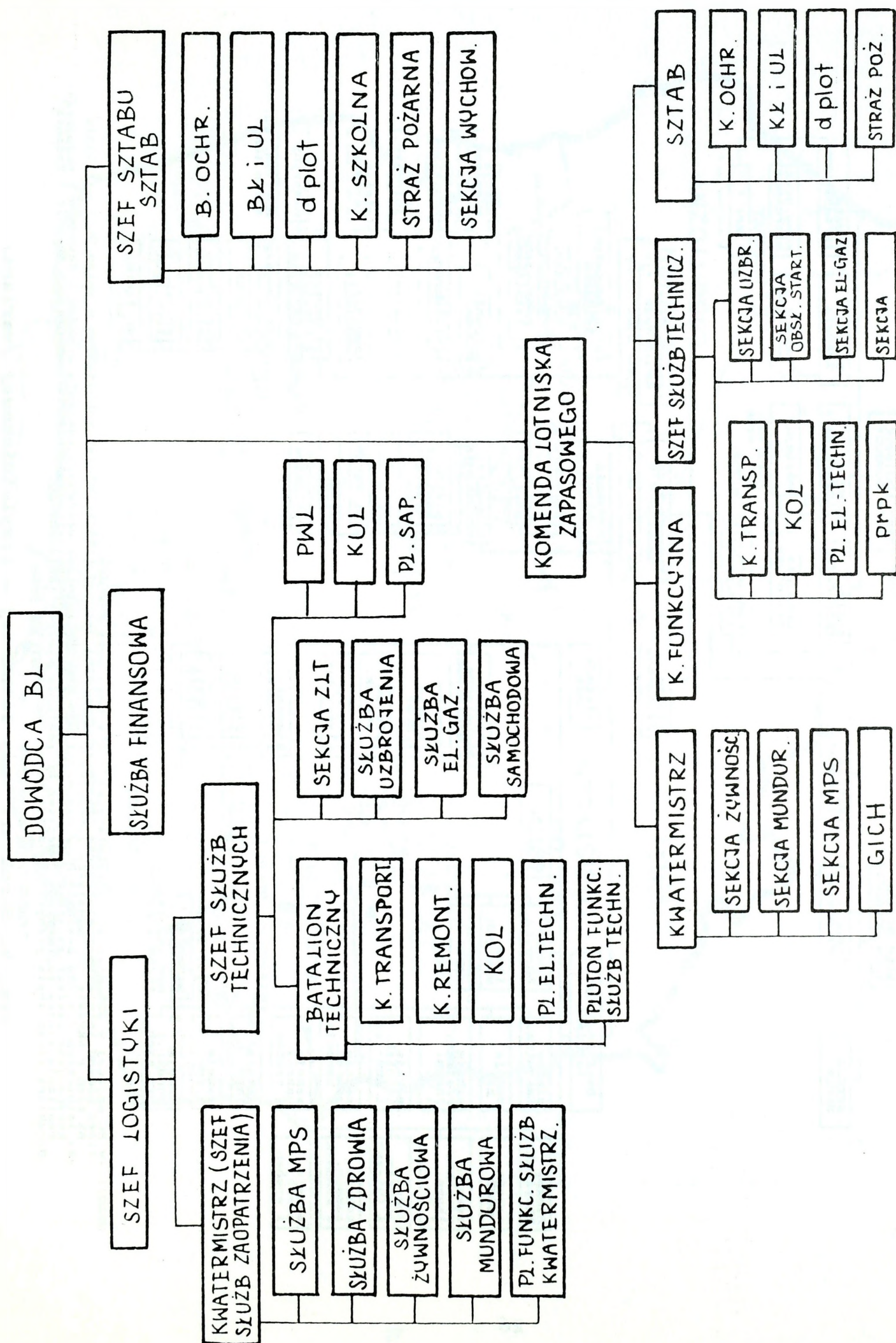
W ramach tych struktur organizacyjno-funkcjonalnych baz realizowane są podstawowe funkcje logistyki WLOP tzn. zaopatrywanie, wsparcie techniczne sprzętu, wsparcie intendenckie, zabezpieczenie medyczne i wsparcie lotniskowe.

Każda baza typu "B" część pododdziałów i służb logistycznych w okresie zagrożenia lub wojny mobilizuje lub domobilizuje. Mobilizowane w pełni będą pododdziały remontu lotnisk, pododdział saperów. Częściowo mobilizowane będą pododdziały obrony przeciwlotniczej i pododdział medyczny. Strukturę organizacyjną, możliwości, stan sprzętu oraz wykaz stanowisk niektórych pododdziałów bazy lotniczej przedstawiają załączniki 1 - 7.

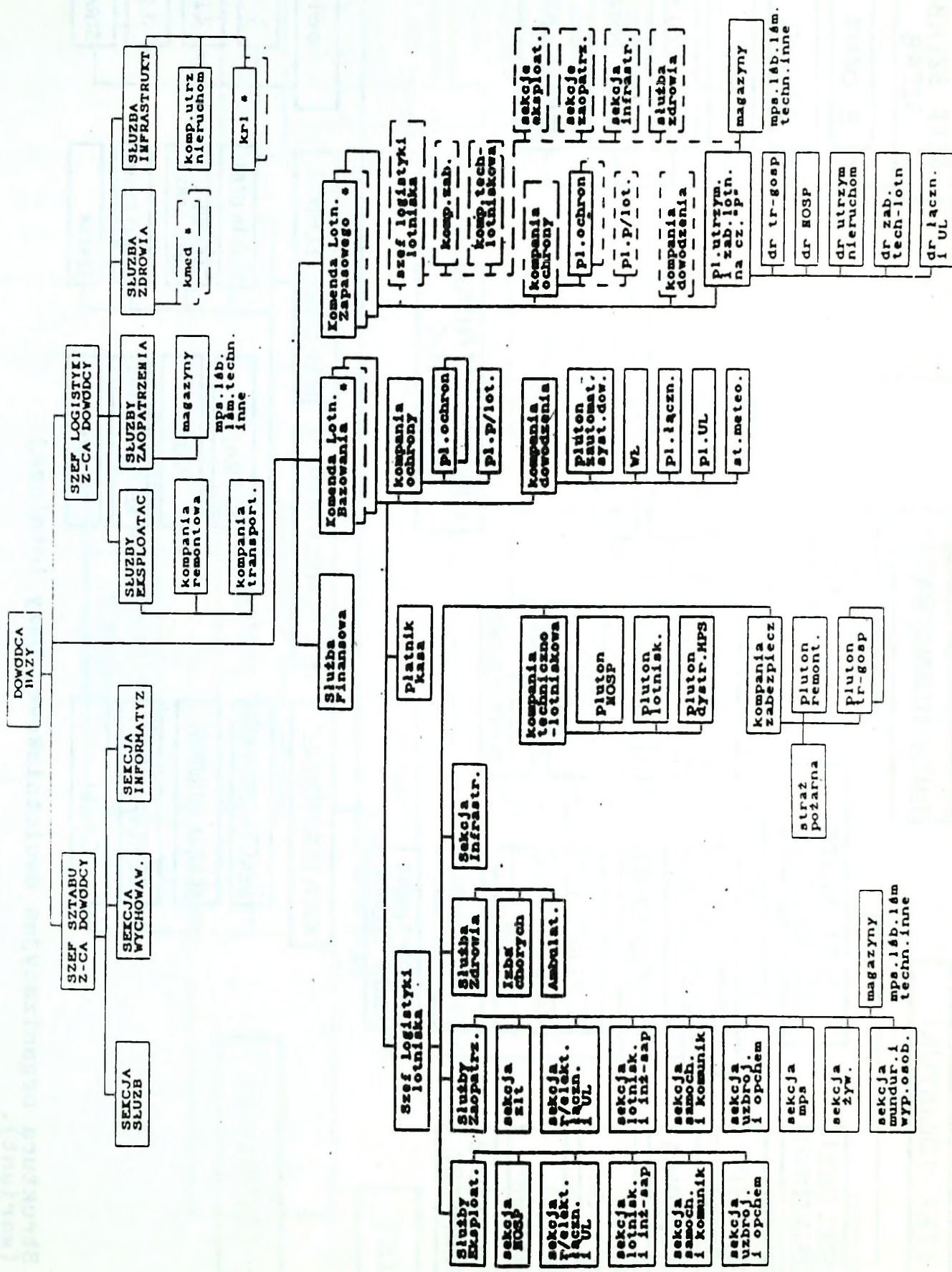
Zaopatrywanie baz lotniczych w środki materiałowe odbywa się bezpośrednio ze składnic wielobranżowych rejonu logistycznego WLOP lub OW z wykorzystaniem pododdziałów transportowych tych składnic



Rys. 2 Struktura organizacyjna jednolotniskowej bazy lotniczej (variant).



Rys. 3 Struktura organizacyjna dwulotniskowej bazy lotniczej (variant).



UWAGI! - W BL mającej w składzie 3 - 4 lotniska są - 2 x kmed oraz 2 x krl.
 - Ilość komend lotnisk bazowania oraz zapasowych, zależna jest od ilości lotnisk wchodzących w skład BL i bazowania na nich w okresie - p - oddziałów lotnictwa.
 - Na lotniskach / w HSD dowodztw BL / nie występuje komenda lotniska bazowania, kompania ochrony i dowodzenia podporządkowana jest szefowi sztabu BL, ponadto nie występują służby logistyczne lotniska bazowania ich funkcje i zadania realizują służby logistyczne dowództwa BL podległe szefowi logistyki BL.
 - Struktura służb logistycznych dowództwa bazy, tak jak w DL - A.

Rys. 4. Struktura bazy lotniczej - trzylotniskowej / wariant/

i składów.

Organy kierowania bazą lotniczą, bez względu na typ baz lotniczych, są takie same. Ich struktura jest zbliżona do struktur funkcjonalnych logistyki na wyższych szczeblach kierowania (dowodzenia, zarządzania).

Z definicji przeznaczenia baz lotniczych typu "A" i "B" najogólniej wynika, że są one przeznaczone do wszechstronnego zabezpieczenia (bojowego, logistycznego) bazującego w węźle bazy lotnictwa, zarówno w czasie pokoju jak i wojny.

W związku z tym, w odniesieniu do zabezpieczenia logistycznego, zasadniczymi zadaniami realizowanymi przez bazę logistyczną są: utrzymanie w stałej gotowości do działań elementów bazy mobilizacyjnej; wsparcie logistyczne procesu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej, utrzymanie gotowości eksploatacyjnej lotnisk bazy, urządzeń i systemów lotniskowych (łączości i ubezpieczenia lotów), schronów, dróg wewnątrzlotniskowych i dojazdowych do lotnisk; gromadzenie, utrzymanie, przechowywanie i wydawanie normatywnych zapasów środków materiałowych; wsparcie techniczne sprzętu (użytkowanie, obsługiwanie i remont) bojowego i naziemnego; zabezpieczenie medyczne stanu osobowego bazy; ochrona przeciwpożarowa sprzęt, obiektów i urządzeń lotniskowych; zabezpieczenie handlowo - bytowe stanu osobowego; organizacja obrony i ochrony oraz maskowanie lotnisk bazy; prowadzenie prac remontowych obiektów i urządzeń bazy lotniczej.

Utrzymanie gotowości do działań elementów mobilizacyjnych bazy, obejmuje stałą gotowość do przeprowadzenia czynności mobilizacyjnych w bazie polegających na wcielaniu żołnierzy rezerwy oraz pojazdów i urządzeń do pododdziałów, przeprowadzenie zgrywania bojowego, a także racjonalne zagospodarowanie nadwyżek po mobilizacyjnym rozwinięciu. Zadanie to między innymi obejmuje: utrzymanie przeszkolonych obsad elementów bazy mobilizacyjnej (PKJ, PPW, ZK MRJ, AK); posiadanie normatywnych zapasów środków materiałowych przeznaczonych do zabezpieczenia logistycznego mobilizacyjnego rozwinięcia bazy, jak również aktualnych planów OWSGB.

Utrzymanie stałej gotowości eksploatacyjnej pól wzlotów, urządzeń lotniskowych, dróg wewnątrzlotniskowych i dojazdowych (manewrowych) obejmuje: konserwację i remonty sztucznych nawierzchni lotniskowych; agrotechnikę nawierzchni trawiastych; usuwanie śniegu i lodu z nawierzchni roboczych lotniska; utrzymywanie w sprawności środków łączności i ubezpieczenia lotów, konserwację i utrzymanie w sprawności urządzeń elektroenergetycznych; wykonywanie i utrzymywanie w sprawności technicznej zabudowy lotniskowej, rozbudowy fortyfikacyjnej oraz prace maskownicze; gromadzenie, przechowywanie i konserwację środków remontowo-budowlanych do utrzymania lotnisk bazy; przygotowanie i utrzymanie ujęć wody do celów gospodarczych i technicznych; realizację prac minerskich; utrzymywanie i naprawę dróg dojazdowych.

Zadania te w bazie lotniczej realizują: kompanie obsługi lotniska (po jednej na lotnisko bazy), kompania łączności i UL; kompania remontu lotnisk (jedna w bazie); pluton saperów (co najmniej jeden w bazie).

Gromadzenie, utrzymanie i wydawanie normatywnych wielkości środków materiałowych obejmuje: ustalanie potrzeb w zakresie środków materiałowych; zapotrzebowywanie środków materiałowych; przyjmowanie, przechowywanie oraz konserwacja gromadzonych środków; utrzymywanie normatywnych wielkości zapasów materiałowych; wykorzystanie zasobów miejscowych i zdobyczy wojennych; prowadzenie ewidencji. Zadania te realizować będą wszystkie służby zaopatrzenia skupiane w pionie zaopatrywania służb i pododdziałów logistycznych bazy.

Wsparcie techniczne sprzętu bojowego (statków powietrznych) i naziemnego polega na zaopatrywaniu służby inżynierijno-lotniczej bazy i eskadr lotniczych bazujących w bazie w środki techniczne i materiałowe niezbędne w procesie eksploatacji (użytkowania, obsługi i remontu) sprzętu technicznego. Ważnym zadaniem wsparcia technicznego, realizowanego przez bazę, będzie ewakuacja techniczna sprzętu wymagającego remontu o wyższym zakresie niż możliwości jakimi dysponują organa remontowe bazy.

Wsparciem technicznym w bazie lotniczej zajmują się służby i pododdziały tworzące pion eksploatacji bazy. Główne zadania te realizują: eskadra techniczna w odniesieniu do statków powietrznych i kompania remontu w odniesieniu do pojazdów kołowych i gąsienicowych oraz warsztat łączności i ul w stosunku do sprzętu łączności i ubezpieczenia lotów.

Zabezpieczenie (wsparcie) medyczne stanu osobowego bazy polega na rozwinięciu punktu medycznego, ochronie zdrowia i zapobieganie zachorowaniom. Obejmuje to: badanie sytuacji epidemicznej i sanitarnej w rejonie bazy, zapobieganie i likwidację ognisk chorób zakaźnych w przypadku ich powstania, udzielenie porażonym i chorym pomocy lekarskiej, ich ewakuację do szpitali wojskowych i cywilnych, udział wspólnie z innymi służbami i pododdziałami bazy (plutonem przeciwchemicznym, strażą pożarną, kompanią obsługi lotnisk) w likwidacji skutków napadu bronią masowego rażenia, a także inne czynności profilaktyczne (przeglądy, badania, szczepienia ochronne itp.).

Zabezpieczenie medyczne obejmuje ponadto przedsięwzięcia związane z medyczną obsługą lotów, kontrolą jakości żywienia, badaniem przydatności do użycia wody do celów konsumpcyjnych, higieną stanu osobowego, opieką medyczną stanu osobowego pracującego w warunkach szkodliwych dla zdrowia oraz szkoleniem stanu osobowego w zakresie samopomocy i pomocy medycznej.

Wsparcie medyczne organizuje szef służby zdrowia bazy, realizuje zaś kompania medyczna.

Ochrona przeciwpożarowa sprzętu bojowego obiektów i urządzeń bazy polega na organizacji przedsięwzięć ukierunkowanych na zapobieganiu i likwidacji pożarów. Zapobieganie pożarom obejmuje: szkolenie stanu osobowego, wyposażenie obejmuje szkolenie stanu osobowego, wyposażenie pododdziałów, służb, obiektów i urządzeń w niezbędny sprzęt przeciwpożarowy, kontrolę stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Likwidacja pożarów polega na sprawnym i szybkim wykrywaniu źródeł i przyczyn powstania pożaru, powiadamianiu o pożarze, ewakuacji stanu osobowego, sprzętu i środków materiałowych z zagrożonych obiektów, ochronie obiektów przyległych do miejsc

objętych pożarem oraz gasaeniu ognia. Jednym z ważniejszych zadań ochrony przeciwpożarowej bazy jest udział w likwidacji skutków napadu przeciwnika, w tym powietrznego na bazę.

Organizatorem przedsięwzięć związanych z ochroną przeciwpożarową w bazie jest komendant straży pożarnej, angażując do tego cały stan osobowy bazy.

Wsparcie handlowo-bytowe (intendenckie) stanu osobowego bazy obejmuje zadania związane ze stworzeniem właściwych warunków pracy i wypoczynku w miejscach rozmieszczenia pododdziałów i służb bazy, organizację żywienia, zaopatrywanie w przedmioty zaopatrzenia mundurowego, organizację jego napraw oraz organizowanie kąpieli, prania umundurowania, bielizny i ich wymianę, zaopatrywanie w środki higieny oraz wyposażanie w polowe urządzenia kwaterunkowe.

Zadania te realizowane będą sekcje żywnościowa i mundurowa bazy, a ponadto organ kwaterunkowy bazy tj. wojskowa administracja koszar (WAK).

Obrona i ochrona oraz maskowanie lotnisk i obiektów bazy jest jednym z ważniejszych przedsięwzięć realizowanych w bazie lotniczej. Jego organizatorem jest dowódca bazy, zaś bezpośrednim wykonawcą szef sztabu bazy wraz z podległymi mu pododdziałami specjalistycznymi. Przedsięwzięcie to polega na: opracowaniu dla każdego z lotnisk węzła bazy planów obrony i ochrony bazy obejmujących rejony obrony, punkty oporu, system ognia, zapory inżynieryjne, rozmieszczenie odwodów i urządzeń sygnalizacyjno-ostrzegawczych, patrole, posterunki wartownicze, służby dyżurne oraz inżynieryjną rozbudowę terenu; wydzielaniu niezbędnych sił i środków do obrony i ochrony; ich podziale i ustaleniu zasad wykorzystania; stworzeniu systemu łączności zapewniającego dowodzenie siłami obrony i ochrony lotniska; określeniu sposobów maskowania oraz realizacji czynnych i biernych przedsięwzięć związanych z maskowaniem lotniska jako obiektu, jego poszczególnych urządzeń i elementów oraz działalności na nim; ustaleniu zasad współdziałania między lotniskami bazy odnośnie do wzajemnego wspierania w przypadku oddziaływania przeciwnika na węzeł lotniskowy bazy.

Uwzględniając wyżej wymienione zadania i wymagania stawiane bazom lotniczym a związanych z zabezpieczeniem logistycznym lotnictwa, obowiązki i kompetencje ważniejszych osób funkcyjnych w bazie w tym zakresie będą następujące:

- Dowódca bazy lotniczej - jest przełożonym wszystkich żołnierzy bazy. Odpowiada za działalność bazy lotniczej, a w szczególności za gotowość bojową pododdziałów i służb bazy do wykonania zadań logistycznych na korzyść stacjonujących w bazie oddziałów lotnictwa oraz za dyscyplinę, wyszkolenie stanu osobowego.

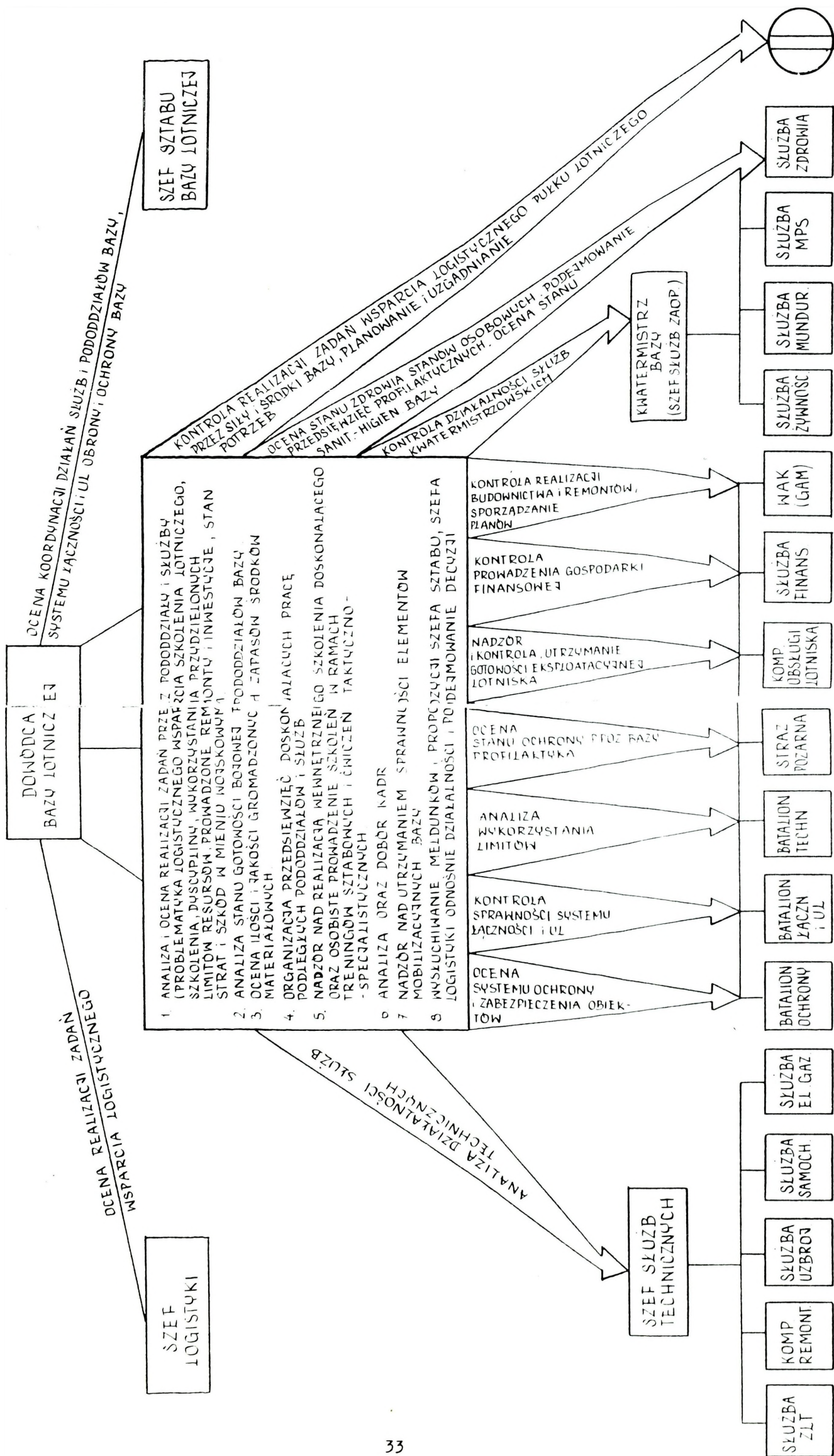
Schemat kompetencyjnego zakresu działania dowódcy bazy lotniczej przedstawia rys.6.

Szef sztabu bazy lotniczej - zastępca dowódcy bazy wraz z oficerami sztabu organizuje i koordynuje działalność pododdziałów i sekcji bazy w zakresie: zapewnienia łączności i systemu ubezpieczenia lotów; obrony i ochrony oraz maskowania bazy i jej działalności zgodnie z zasadami i zarządzeniami; zbieranie danych dla dowódcy bazy odnośnie planowanych i realizowanych zadań zabezpieczenia bojowego i logistycznego bazującego lotnictwa w bazie; szkolenia stanu osobowego bazy; dowodzenia w bazie lotniczej.

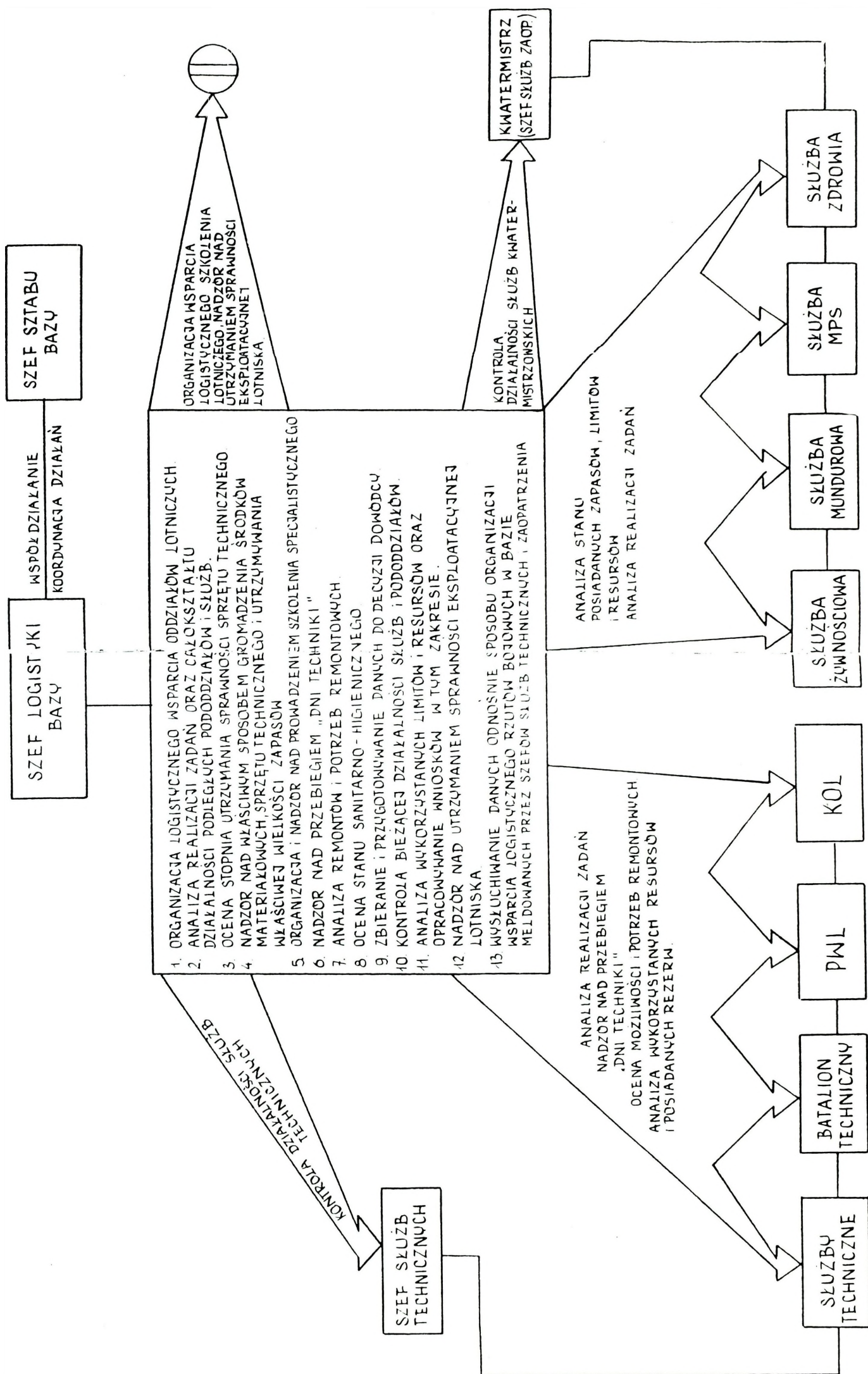
Kompetencyjny zakres odpowiedzialności szefa sztabu bazy przedstawia rys. 7.

Szef logistyki bazy - zastępca dowódcy bazy - jest przełożonym wszystkich żołnierzy, za wyjątkiem zastępców dowódcy bazy, w zakresie zabezpieczenia (wsparcia) logistycznego działań bojowych lotnictwa stacjonującego w bazie. Odpowiada za działalność. Odpowiada on za służb technicznych i zaopatrywania bazy. Kompetencyjny zakres odpowiedzialności szefa logistyki bazy przedstawia rys. 8.

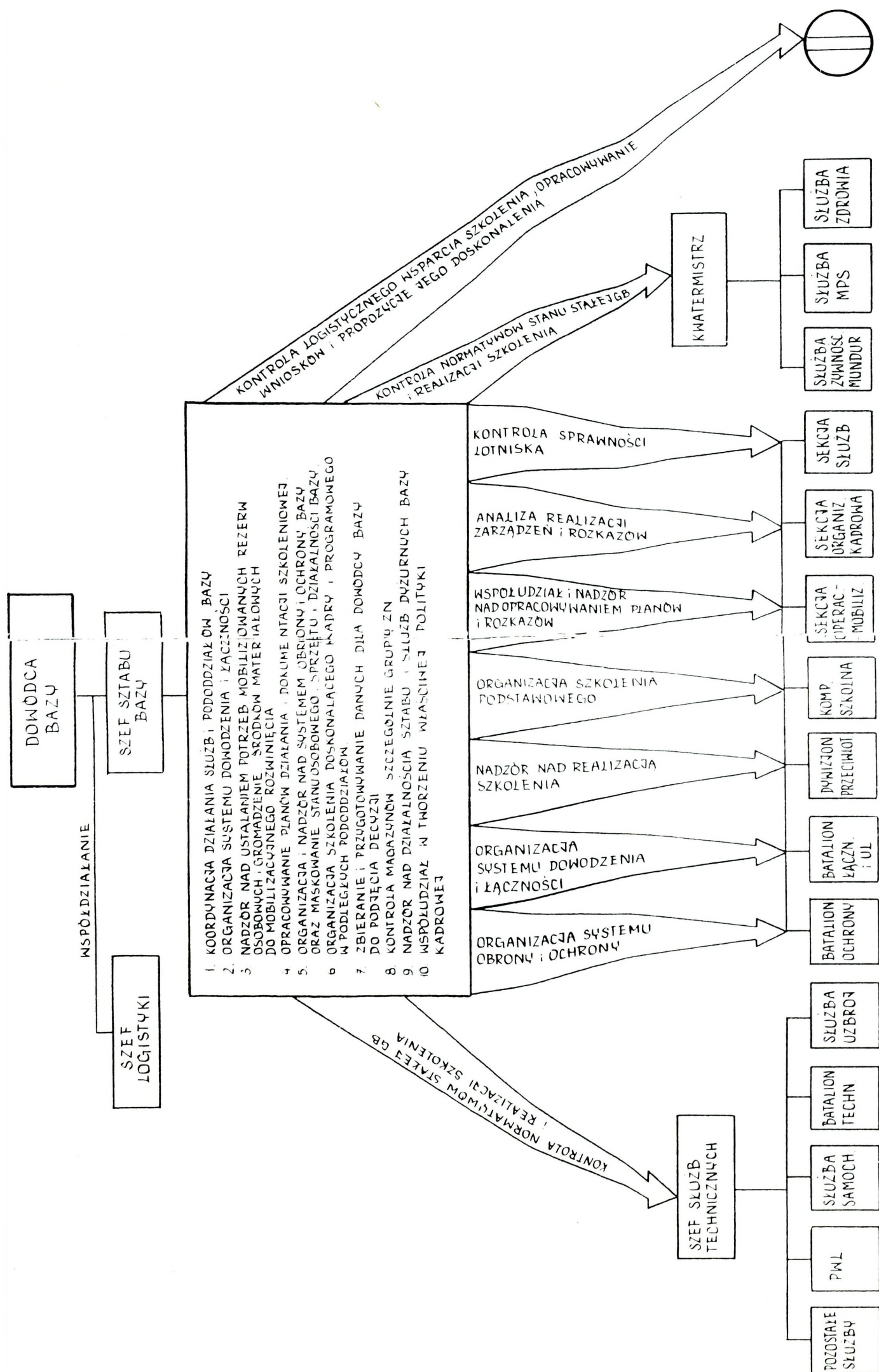
Szef pionu eksploatacji (służb technicznych) bazy odpowiada za organizację eksploatacji (użytkowanie, obsługiwanie i remont) sprzętu technicznego (bojowego i innego) będącego w wyposażeniu bazy oraz (w razie potrzeb) obsługiwanie i remont statków powietrznych. Kompetencyjny zakres odpowiedzialności szefa służb technicznych bazy przedstawia rys.9.



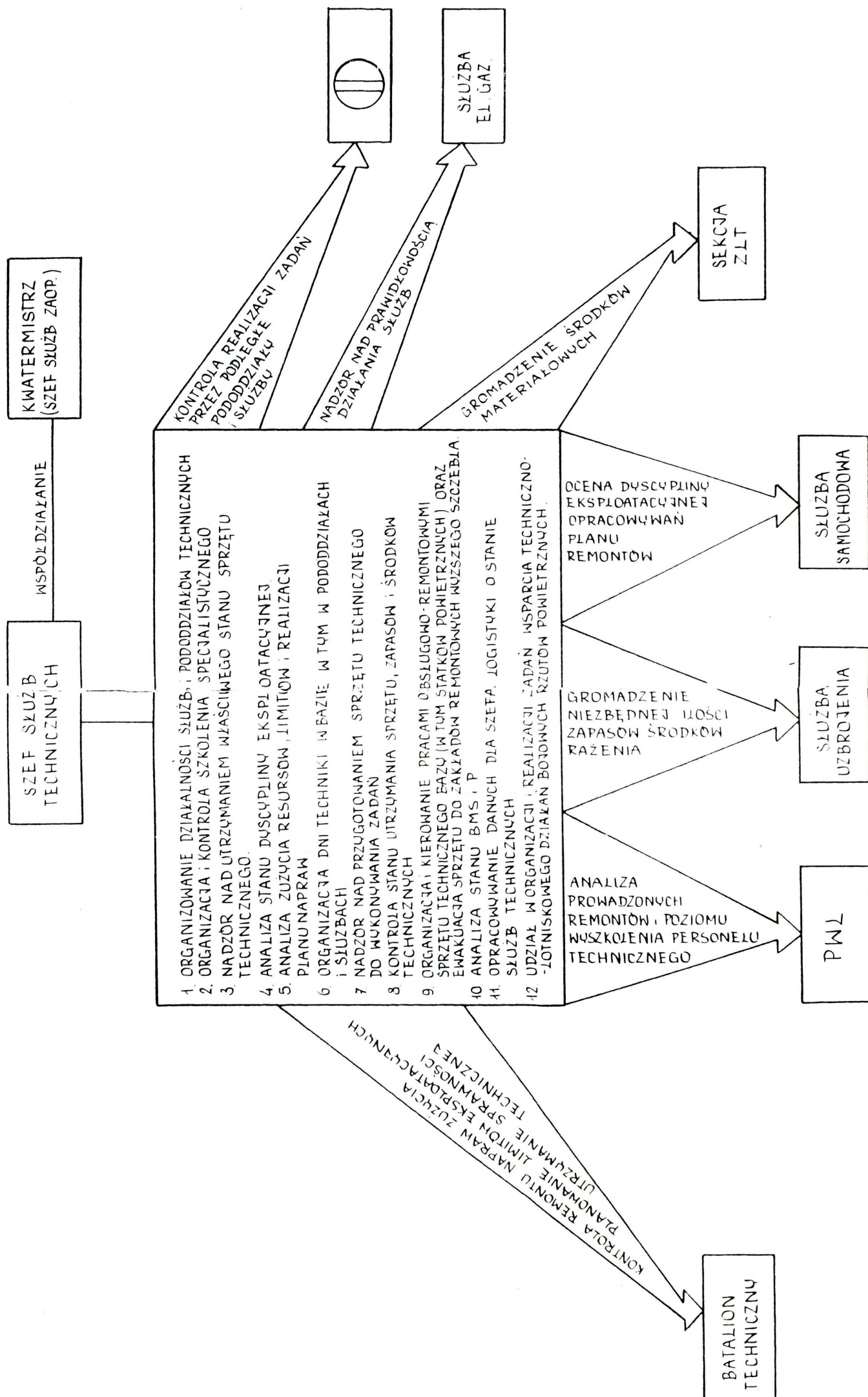
Rys. 6. Kompetencyjny zakres działania dowódcy bazy lotniczej.



Rys. 7. Kompetencyjny zakres działania szefa logistyki bazy lotniczej.



Rys. 8. Kompetencyjny zakres działania szefa sztabu bazy lotniczej.



Rys. 9. Kompetencyjny zakres działania szefa służb technicznych bazy lotniczej.

Szef pionu zaopatrywania (kwatermistrz) - sprawuje nadzór nad wykonaniem zadań związanych z zaopatrywaniem bazy w środki materiałowe niezbędne do funkcjonowania służb i pododdziałów bazy, a głównie niezbędnych w procesie odtwarzania gotowości bojowej lotnictwu stacjonującemu aktualnie w bazie.

Kompetencyjny zakres obowiązków szefa pionu zaopatrywania (kwatermistrza) bazy przedstawia rys. 10.

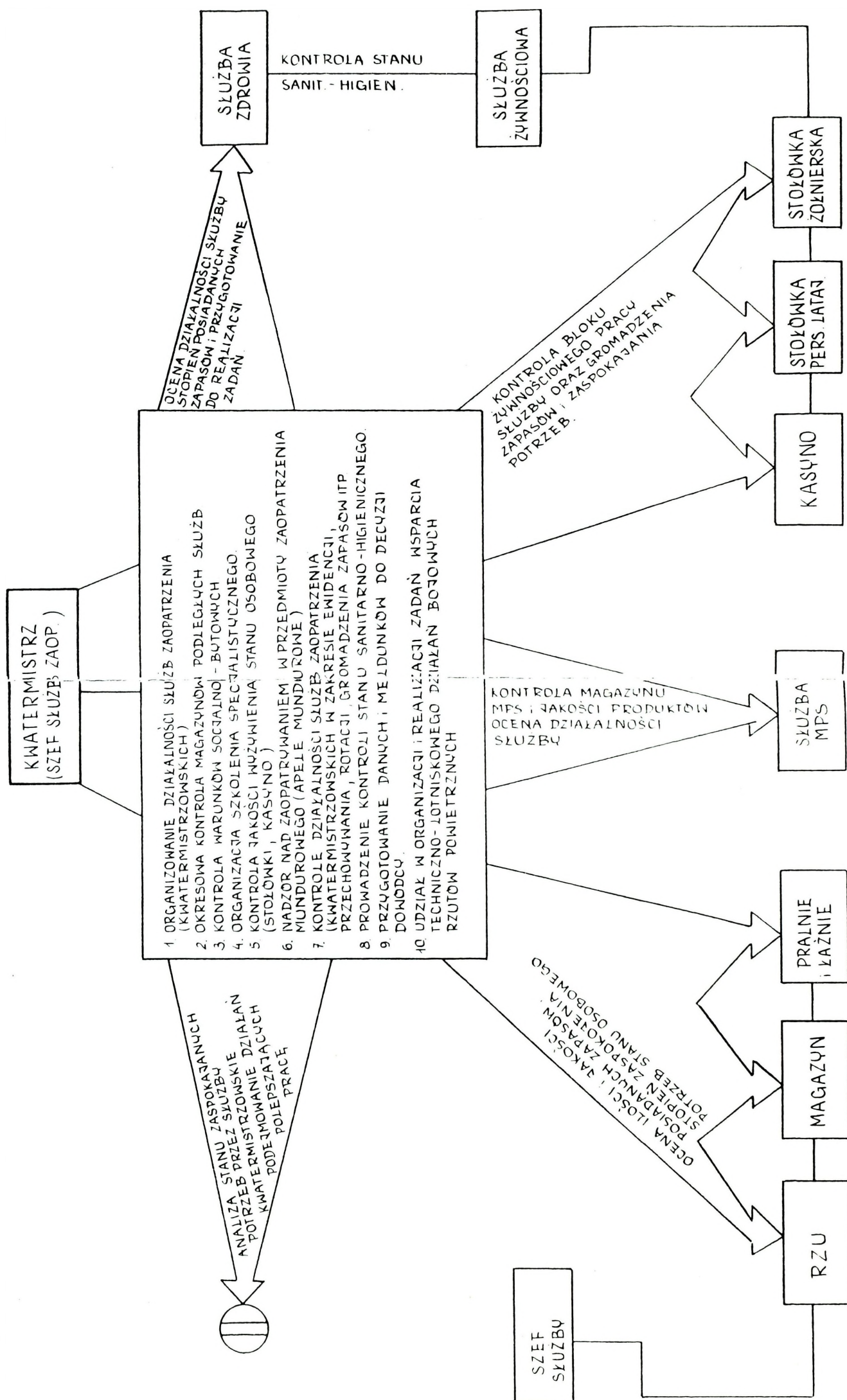
Działalność (funkcjonowanie) bazy lotniczej będzie ściśle powiązana z działalnością lotnictwa stacjonującego w bazie. Zakres realizowanych zadań przez stan osobowy, wielkość i rodzaj potrzebnych środków materiałowych oraz usług zależeć będzie od charakteru działań bojowych, natężenia wylotów i rodzaju lotnictwa i typów samolotów. Funkcjonowanie baz skupi się zasadniczo na: wsparciu materiałowym, technicznym w ramach których realizowane będzie techniczno-lotniskowe.

Wsparcie materiałowe to zespół przedsięwzięć realizowanych przez pododdziały i służby zaopatrzenia bazy, mających na celu ciągłe i terminowe zaspokajanie potrzeb materiałowych niezbędnych do użycia i działalności stanu osobowego, utrzymania sprawności sprzętu technicznego oraz do działalności bojowej (szkoleniowej) rozmieszczonych w bazie lotniczej rzutów powietrznych.

Treścią wsparcia materiałowego jest określona wielkość potrzeb tzn.: zaopatrzenie, gromadzenie, konserwacja, przygotowanie do przewozu i dowóz oraz wydawanie użytkownikom środków materiałowych, a także ich ewidencjonowanie. Ciągłość i terminowość zaopatrywania oraz wystarczalność ilościowo-jakościowa środków materiałowych osiąga się przede wszystkim przez utrzymanie określonych normami, wielkości zapasów w magazynach bazy, jak również przez ich systematyczne uzupełnianie ze składów, składnic stacjonarnych i polowych systemu zaopatrywania WLOP i OW.

Szeroki asortyment środków materiałowych, dostarczanych w ramach wsparcia materiałowego dzieli się na dwie podstawowe grupy typu ogólnowojskowego i specjalistycznego^{1/}.

^{1/} Środki materiałowe wchodzące w skład poszczególnych grup nie będą w tym skrypcie wymienione. Podział ten jest wymieniany w wielu opracowaniach innych.



Rys. 10. Kompetencyjny zakres działania kwatermistrza / szefa służb zaopatrzenia / bazy lotniczej.

Zachowanie ciągłości działań rzutom bojowym lotnictwa i zapewnienie im żywotności stwarza potrzebę gromadzenia i utrzymywania w bazie (na jej lotniskach) odpowiednich wielkości środków materiałowych dla wszystkich rodzajów lotnictwa. Ponieważ istotną cechą działalności baz lotniczych jest umożliwienie zaspokojenia potrzeb lotnictwu szczególnie w początkowym okresie wojny, tzn. do rozwinięcia mobilizacyjnego składów, składnic i osiągnięcie przez nie zdolności dowozu, to w bazie należy zgromadzić następujące minimalne ilości asortymentów środków materiałowych przedstawione w tabeli 2.

TABELA 2

Minimalne potrzeby ilości wybranych środków materiałowych bazy lotniczej do logistycznego wsparcia różnych rodzajów oddziałów lotnictwa^{1/}.

Lp.	Rodzaj środka materiałowego	Jm	Potrzeby na wylot	Potrzeby ogółem		Uwagi
				LM	LMB	
1	2	3	4	5	6	7
1.	Paliwo lotnicze	t	77 144	246-554	460-1036	
	<u>Rakiety p-p</u>					
2.	Rakiety R-73	szt	16	51-115	-	
3.	Rakiety R-60	szt	32	108-280	-	
4.	Rakiety R-27	szt	16	51-115	-	
5.	NPR S-5 KO	szt	192 129	614-1382	414-930	
6.	NPR S-5 K	szt	46	148-330	2156-4852	
	<u>Bomby</u>					
7.	OFAB-100	szt	12 33	36-86	106-238	

^{1/} Obliczeń dokonano przyjmując dane: średnie natężenie działań 0,8-1,2 wylotu samolotu w ciągu doby; stan samolotów w oddziale: LM - 24 MiG-29, LMB - 36 SU 22 M4; czas działań - 4-6 dób tj. 3.2 - 7,2 wylotu w ciągu doby; współczynniki zużycia, założone warianty uzbrojenia - patrz tabela 1 str.22.

1	2	3	4	5	6	7
8.	FAB-500	szt	24	-	76-172	
9.	ZAB-500	szt	7	-	22-50	
10.	OFAB-250	szt	30	-	96-216	
	<u>Rakiety p-z</u>					
11.	H-25 MŁ	szt	12	-	38-86	
12.	H-25 MP	szt	2	-	7-14	
13.	H-29	szt	3	-	10-22	
	<u>Amunicja lotnicza</u>					
14.	naboje 12.7 mm	szt	1230	3944-8860	-	
15.	amunicja 30 mm	szt	2880	-	9216-20700	
16.	amunicja 23 mm	szt	4680	-	14980-33696	

Organizatorem wsparcia materiałowego w bazie lotniczej jest szef służb zaopatrzenia, a wykonawcami podległe mu służby pionu zaopatrywania.

Zaopatrywanie baz lotniczych w środki materiałowe realizować będzie dowódca rejonu logistycznego WLOP ze składnic i magazynów rejonu na terenie którego rozmieszczona jest baza lotnicza lub, brygady (pułku) materiałowego wsparcia (BMW) związku operacyjno - taktycznego lotnictwa^{1/}.

Wsparcie techniczne realizowane przez bazę lotniczą to całokształt przedsięwzięć wykonywanych w celu utrzymania w stałej gotowości eksploatacyjnej i bojowej statków powietrznych, sprzętu zabezpieczającego oraz środków transportowych innego sprzętu technicznego stanowiącego wyposażenie bazy.

^{1/} BMW jest aktualnie podporządkowana KL. W okresie działań bojowych stanowić może odwód (ruchomy) dowódcy WLOP² odnośnie do środków materiałowych.

Zasadniczymi przedsięwzięciami wsparcia technicznego są użytkowanie, obsługiwane i remont statków powietrznych i pozostałego sprzętu technicznego bazy, a także weryfikacja uszkodzeń sprzętu technicznego i w miarę potrzeby jego ewakuacja.

W bazie lotniczej remontowany będzie tylko ten sprzęt techniczny, w tym statki powietrzne, którego zakres remontu nie przekroczy możliwości remontowych pododdziałów remontowych bazy lotniczej.

Ponieważ istnieje specyfika w utrzymaniu i doprowadzeniu do sprawności eksploatacyjnej statków powietrznych w stosunku do pozostałego sprzętu technicznego, wsparcie techniczne w bazie lotniczej, w odniesieniu do statków powietrznych, realizowane będzie przez służbę inżynieryjno-lotniczą zarówno rozmieszczonych w bazie eskadr lotniczych (głównie użytkowanie i obsługiwane) jak i przez etatowe siły bazy (eskadry techniczne, PWL itp.) często wzmocnionymi grupami remontowymi z Wojskowych Zakładów Lotniczych - WZL (głównie remonty drobne i bieżące).

Do realizacji zadań inżynieryjno-lotniczych baza dysponować może następującymi możliwościami¹:

TABELA 3

Pododdział, oddział		Stan osobowy służby inżynieryjno-lotniczej		Moc dysponowania
		Etat	Stan osobowy produkcyjny	dobowa
1. Oddział lotniczy	eskadry lotnicze	147	134	1340
2. Siły bazy lotniczej	eskadra techniczna	66	60	600
	PWL	110	83	830
Razem:		323	277	2770

^{1/} Do obliczeń przyjęto dziesięciogodzinny dzień pracy.

Wsparcie techniczne sprzętu naziemnego realizowane w bazie lotniczej obejmuje: obsługi techniczne; kwalifikowanie naziemnego sprzętu technicznego do określonego rodzaju remontu; remont naziemnego sprzętu technicznego, ewakuację techniczną.

Wsparcie techniczne sprzętu naziemnego w bazie realizowane jest przez siły służb i pododdziałów bazy mających ten sprzęt w wyposażeniu, a także organ remontowy bazy - kompanię medyczną.

Obsługi techniczne obejmują przegląd codzienny sprzętu technicznego (głównie pojazdów mechanicznych) naziemnego oraz obsługi po określonym przebiegu kilometrów, przepracowanych motogodzin itp. Wykonują je użytkownicy sprzętu technicznego oraz specjaliści z kompanii remontowej.

Zgodnie z przyjętymi zasadami w pierwszej kolejności remontowany jest sprzęt techniczny wymagający remontu bieżącego oraz sprzęt występujący w pojedynczych egzemplarzach, decydujący o możliwości odtwarzania gotowości bojowej statków powietrznych stacjonujących w bazie.

Remont bieżący dzieli się według czasu potrzebnego do jego wykonania na:

- remont bieżący o małym zakresie (Rbmz) - 2-3 godzinny;
- remont bieżący o średnim zakresie (Rbsz) - 3-5 godzinny;
- remont bieżący o dużym zakresie (Rbdz) - 5-15 godzinny

Przeznaczono w bazie lotniczej do obsługi i remontu sprzętu technicznego naziemnego kompania remontowa dysponuje możliwościami remontowo - obsługowymi wielkości 1000 roboczogodzin (rbg) w ciągu doby, co pozwala wykonać około 20 remontów bieżących. Remonty średnie sprzętu technicznego naziemnego powinny być dokonywane w bazie lotniczej ale z pomocą zespołu ruchomych warsztatów (ZRW) wydzielanych z Warsztatów Technicznych (WT) podległych dowódcy rejonu logistycznego WLOP.

Organizatorem wsparcia technicznego w bazie lotniczej jest szef służb technicznych (pionu eksploatacji) bazy.

Ważnym przedsięwzięciem, które wynika z przeznaczenia bazy lotniczej i spełnionych przez nią funkcji, jest realizacja zadań taktyczno-lotniskowych wykonywanych bezpośrednio w miejscach

postoju statków powietrznych przez wszystkie służby i pododdziały bazy lotniczej.

Przedsięwzięcie to obejmuje przygotowanie lotnisk bazy do eksploatacji; zapewnienie łączności i ubezpieczanie lotów; przygotowanie i dostarczanie środków materiałowych do statków powietrznych rozmieszczonych na lotniskach bazy; odtwarzanie gotowości bojowej statków powietrznych; obsługę lotów pod względem gospodarczo-bytowym; ochronę przeciwpożarową, organizację pomocy medycznej i ochrony lotów.

Utrzymanie w sprawności eksploatacyjnej sztucznych i naturalnych nawierzchni lotniskowych lotnisk bazy jest podstawowym zadaniem kompanii obsługi lotniska (kol) oraz mobilizowanej na czas "W" kompanii remontu lotnisk i plutonu saperów.

Wymienione siły pozwalają na dokonywanie napraw i drobnych remontów dróg startowych, a w przypadku jego zablokowania (np. minami narzutowymi) na przywrócenie sprawności użytkowej.

Kompania remontu lotnisk (krl) posiada możliwości krl, wchodzących w skład batalionów odbudowy lotnisk (bol). W sytuacjach ekstremalnych do przywracania zdolności użytkowej dróg startowych lotnisk baz lotniczych mogą być wykorzystywane siły terytorialne i obrony cywilnej rejonu logistycznego w granicach którego rozmieszczone są lotniska bazy.

Istotnym w warunkach bazy lotniczej zadaniem realizowanym w ramach wsparcia techniczno-lotniskowego jest przygotowanie i dowóz środków materiałowych do statków powietrznych. Jest to szczególnie ważne w przypadku bazowania na lotniskach bazy kilku rzutów bojowych (eskadr, pułków) i to różnego rodzaju lotnictwa.

Koordinatorem tych zadań w takim przypadku jest szef logistyki bazy, który w porozumieniu z dowódcami oddziałów (oddziału) lotniczych (lotniczego) koordynowałby działalność służb w zakresie kolejności dostarczania środków materiałowych za podstawę biorąc nakazany czas osiągnięcia przez określone oddziały (pododdziały) lotnictwa gotowości do działań bojowych, a także normy i warunki odtwarzania gotowości bojowej poszczególnych typów statków powietrznych i rodzaju lotnictwa.

Warunkiem sprawnego dowozu środków materiałowych do statków powietrznych jest dysponowanie w bazie zespołami specjalistycznymi ludzi zdolnych do przygotowania, eksploatacji i wydawania określonych rodzajów środków materiałowych.

Kolejnym ważnym zadaniem wykonywanym na lotnisku w miejscach postoju statków powietrznych jest odtwarzanie gotowości bojowej tych statków.

Ponieważ bezpośrednią obsługę statków powietrznych stacjonujących w bazie lotniczej zajmuje się personel inżynieryjno - lotniczy eskadr lotniczych i nie należy to do zadań bazy - zadanie to w skrypcie nie będzie szerzej opisywane.

4. KIEROWANIE DZIAŁALNOŚCIĄ BAZY LOTNICZEJ

W procesie kierowania bazą lotniczą mamy do czynienia z dwiema jego formami tzn. z dowodzeniem i zarządzaniem^{1/}.

W kierowaniu funkcjonowaniem bazy lotniczej wykorzystywane są ogólne zasady i cechy dowodzenia^{2/} wojskami (tzn.: celowości, przewidywania, jednoosobowości, centralizacji, ciągłości, stanowczości, elastyczności i skrytości). To kierowanie polega na ciągłym sterowaniu działalnością służb i pododdziałów w zakresie wszechstronnego i terminowego realizowania zadań zabezpieczenia (wsparcia) logistycznego (zaopatrywania - obsługiwanie) stacjonujących w bazie oddziałów (pododdziałów) lotnictwa w czasie szkolenia i działań bojowych.

Dominującą rolę w zapewnieniu właściwego kierowania działalnością w bazie spełniają szef sztabu bazy i szef logistyki, którzy są organami dowódcy bazy w kierowaniu podległymi im służbami i pododdziałami.

^{1/} W skrypcie teoretyczne aspekty kierowania nie będą opisywane. Problem ten jest szeroko opracowany w wielu opracowaniach zarówno AON jak i poza akademickich

^{2/} Zasady i cechy dowodzenia nie będą omawiane w skrypcie z powodów - jak w odnośniku 1.

W swojej działalności wykonują oni następujące zadania: zbierają, studiują, uogólniają oraz przygotowują dane z zakresu zabezpieczenia logistycznego, niezbędne dowódcy bazy do podjęcia zamiaru (decyzji); koordynują pracę wszystkich podległych służb i pododdziałów; opracowują i przekazują rozkazy, zarządzenia, wytyczne dowódcy bazy oraz własne (zgodnie z kompetencjami) do wykonawców; kontrolują przebieg wykonania zadań; opracowują dokumenty OWSGB; organizują i kontrolują przebieg szkolenia bojowego i specjalistycznego podległych żołnierzy; czuwają nad zachowaniem tajemnicy służbowej; organizują wymianę informacji ze współdziałającymi sąsiadami itp.

Dowódca bazy lotniczej na podstawie danych o zadaniu bojowym stacjonujących w bazie oddziałów i zadania otrzymanego od przełożonych oraz na podstawie danych uzyskanych od swoich zastępców (szefa sztabu i szefa logistyki) planuje zabezpieczenie dowodzenia i logistyczne tych oddziałów. Plan ten ujmuje swym zakresem realizowane czynności przez pododdziały i służby bazy. Stanowi on swoisty harmonogram realizacji zadań w bazie. Szczegółowe opracowanie problemów zabezpieczenia (wsparcia) logistycznego oddziałów (pododdziałów) rozmieszczonych w bazie pozwala dokładnie i w sposób zorganizowany rozwiązywać zadania dla podwładnych - wykonawców.

Wcześniej wspomniano, że podstawą do planowania działalności bazy lotniczej, w tym wsparcia logistycznego, będą dyrektywy, rozkazy, zarządzenia dowódców i szefów logistyki sztabów WLOP.

Wymienione dokumenty, stanowiące podstawę do planowania wsparcia logistycznego WLOP na różnych szczeblach kierowania, przygotowawane muszą być po dokonaniu wnikliwej analizy zadań i zawierać podjęte odnośnie ich wykonania. Dokumenty te odpowiednio podpisują dowódca, szef sztabu oraz szef logistyki. Treść tych dokumentów stanowią dane dotyczące skoncentrowania głównego wysiłku służb i pododdziałów logistycznych, miejsce ich rozwinięcia, rodzaju, czasu i miejsca tworzenia zapasów środków materiałowych, norm ich rozdzielenia i kolejność dowozu; sposobu ubezpieczenia bojowego sił i środków logistycznych, ich obrony oraz organizacji kierowania zabezpieczeniem logistycznym, a w

szczegółności terminów gotowości sił i środków wydzielonych do wykonania zadań. Na podstawie dokumentów kierowania szefowie logistyki określonych szczebli, w tym bazy lotniczej, planują swoje zadania i sposoby ich rozwiązania.

Treść zadań otrzymanych przez dowódcę bazy lotniczej od przełożonego musi obejmować przede wszystkim wskazanie ile i jakiego rodzaju oddziały lotnicze należy zabezpieczyć (wesprzeć) pod względem logistycznym, w jakiej kolejności, przez jaki okres, z jakim natężeniem działań, w jaki sposób odtwarzać zużyte zapasy środków materiałowych.

Dowódca bazy, na tej podstawie i innych znanych mu danych określa sposób organizacji wsparcia logistycznego określonego oddziału lotniczego. Sposób ten uzgadnia z dowódcą zabezpieczanego oddziału.

Znaczenie kierowania wykonaniem zadań wsparcia logistycznego w bazie lotniczej wynika przede wszystkim z bezpośredniej zależności powodzenia wykonania zadań bojowych przez rzuty bojowe lotnictwa stacjonujące w bazie od zorganizowanego wsparcia logistycznego tych rzutów.

O wykorzystaniu rzutów bojowych lotnictwa i jego wsparciu logistycznym decydują następujące osoby funkcyjne pionów dowodzenia i zarządzania:

- w pionie dowodzenia działaniami rzutów bojowych stacjonujących w bazie: wyższy przełożony (dowódca ZT, ZTO lotnictwa lub OP, względnie ZO lotnictwa) dowódcy rzutu powietrznego lotnictwa (pułku, eskadry, grupy itp.) - dowódca bazy lotniczej i dowódca rzutu bojowego w odniesieniu do swoich sił;

- w pionie logistyki: wyższy przełożony (szef logistyki WLOP - szef rejonu logistycznego WLOP lub szef logistyki ZTO lotnictwa względnie OP) - szef logistyki bazy lotniczej, szefowie służb w odniesieniu do swoich podwładnych^{1/}.

^{1/} W skrypcie nie określa się jednoznacznie przełożonych dowódcy rzutu bojowego, dowódcy bazy, jak i szefa logistyki bazy. Stąd w obu przypadkach wymienia się wszystkich możliwych bezpośrednich przełożonych.

Ponadto w zarządzaniu działalnością specjalistyczną służb i pododdziałów bazy udział biorą, z uprawnieniami adekwatnie do szerebła dowodzenia i zgodnie z zakresem kompetencyjnym praw i obowiązków, szefowie służb i inspektorzy itp., występujący na wyżej wymienionych szczeblach podległości organizacyjnej.

Nieprzerwane, terminowe i zgodne z potrzebami wsparcie logistyczne rzutów bojowych lotnictwa będzie bezpośrednio zależało od właściwie zorganizowanego, ciągłego, spełniającego wszystkie wymagania (przedstawione wcześniej) kierowania działalnością bazy. Celem kierowania bazą jest właściwe i terminowe organizowanie i zaspokajanie potrzeb związanych z funkcjonowaniem bazy i działalnością bojową i szkoleniową rzutów bojowych lotnictwa. Osiaga się to poprzez utrzymywanie ciągłej więzi (kontaktu) służbowo-informacyjnej pomiędzy przełożonymi i podwładnymi np. pomiędzy dowódcą bazy a dowódcą rzutu bojowego lotnictwa stacjonującego w bazie; szefem logistyki bazy a dowódcą bazy; szefem logistyki bazy a przełożonymi; podwładnymi i współdziałającymi, oraz wymianę informacji, udzielanie wytycznych, wysłuchiwanie danych i propozycji, formułowanie zamiarów i podejmowanie decyzji, wydawanie zarządzeń i rozkazów jak również określenie szczegółowe zadań, zbieranie sprawozdań i meldunków z działalności podwładnych.

Spełnienie celu kierowania działalnością bazy gwarantuje realizację podstawowych funkcji dowodzenia i zarządzania, a mianowicie: planowanie wsparcia logistycznego. Polega ono na perspektywicznym przewidywaniu (prognozowaniu) potrzeb wynikających z wymogów pola walki i przewidywanego wykorzystania rzutów bojowych lotnictwa w działaniach bojowych oraz koordynowaniu działalności służb i pododdziałów bazy w toku działań bojowych w celu dokładnego wykonania zadań i w określonym czasie, jak również na kontrolowaniu czyli konsekwentnym porównywaniu rzeczywistych wyników z założonymi celami i zadaniami.

Głównym elementem procesu kierowania działalnością bazy lotniczej jest podjęta decyzja o wsparciu logistycznym rozmieszczonych w bazie rzutów bojowych. W toku podejmowania decyzji muszą być przestrzegane zasady jej podejmowania tzn. dowódca bazy nie może decydować o tym, o czym powinien dowódca rzutu bojowego, a przełożony o tym, o czym podwładny. Projekt decyzji przygotowuje podległy sztab. Decyzja, aby była skuteczna, musi być podjęta w ramach dopuszczalnego czasu reakcji (podjęta późno nie będzie wykonana).

W procesie kierowania działalnością bazy przygotowaniem decyzji logistycznej zajmują się oficerowie logistyki. Propozycje o wsparciu logistycznym w bazie przedstawia dowódcy bazy szef logistyki bazy. Natomiast decyzję podejmuje jednocosobowo dowódca bazy.

Do zadań sztabu w procesie kierowania działalnością bazy zaliczyć należy zbieranie informacji:

- od nadrzędnych organów kierowania o zadaniach stawianych lotnictwu, planowanym manewrze, przydzielonych limitach, zasadach ich wykorzystania, o dowozie środków materiałowych, jak również o innych przedsięwzięciach wywierających wpływ na realizację zadań wsparcia logistycznego rzutów bojowych w działaniach prowadzonych z lotnisk bazy;

- od podległych służb i pododdziałów logistycznych bazy o aktualnym stanie i ukończeniu, rozmieszczeniu, wykonywanych czynnościach w ramach realizacji zadań, zużyciu środków materiałowych, potrzebach, stanie technicznym sprzętu, stratach w stanie osobowym, sprzęcie i środkach materiałowych itp;

- o taktyczne oddziaływanie przeciwnika powietrznego jak i grup specjalnych na obiekty logistyczne WLOP, zwłaszcza bazy lotnicze, składy, składnice, warsztaty, zakłady itp.;

- o terenie w rejonie bazy, stanie dróg, przepraw, mostów, linii kolejowych, infrastruktury, stanie sanitarno - epidemicznym rejonu, zasobach wody w rejonie itp.;

Ponadto do obowiązków oficerów sztabu należy:

- systematyczna i dokładna analiza danych i opracowanie meldunków o możliwościach bazy lotniczej oraz propozycji o

wsparciu logistycznym rzutów bojowych lotnictwa stanowiących podstawę do podjęcia zamiaru i decyzji przez dowódcę bazy;

- opracowanie dokumentów logistycznych (rozkazów, zarządzeń, planów wsparcia, sprawozdań, meldunków itp.);

- terminowe, jednoznaczne przekazywanie zadań podległym pododdziałom i służbom w zakresie wsparcia logistycznego rzutów bojowych lotnictwa stacjonujących w bazie;

- zapewnienie łączności z podległymi i współdziałającymi pododdziałami i służbami z uwzględnieniem skrytości i szybkości przekazywania informacji.

Wynika z powyższego, że obieg informacji w procesie kierowania działalnością bazy ma decydujące znaczenie. Należy jednak pamiętać, że nadmiar informacji może przyczynić się do dezorganizacji kierowania.

Przejrzysta i funkcjonalna struktura organizacyjna systemu logistycznego WLOP, w tym bazy lotniczej, oraz istniejące (proste) zależności i relacje między składowymi tych struktur w pionie i w poziomie gwarantują sprawny obieg informacji.

W celu uniknięcia niekorzystnego zjawiska jakim może być w kierowaniu występujący nadmiar informacji, dowódca bazy (sztab) od przełożonych oraz podwładnych otrzymują tylko dane istotne, które są niezbędne w procesie kierowania, między innymi do oceny sytuacji, podjęcia decyzji, postawienia zadań, nagłej interwencji itp. Również podwładni od dowódcy bazy otrzymują tyle wiadomości (danych) i takie, które są im niezbędne do właściwej realizacji zadań (np. treść zadań, limity, uzupełnienia itp.).

Podczas zbierania, opracowania i przekazywania informacji w bazie uwzględnia się to, że główny wysiłek jest skupiony na zdobywaniu (zbieraniu), opracowywaniu oraz szybkim przekazywaniu wiadomości (informacji) szczególnie ważnych (pilnych). Informacje szczególnie ważne są przekazywane w pierwszej kolejności, z reguły dowódcy lub innej osoby funkcyjnej zastępującej.

Sekcji informacji należy dokonywać na każdym szczeblu dowodzenia (zarządzania). Forma i sposób przekazywania wiadomości nie mogą powodować zniekształceń treści.

Osoba funkcyjna w bazie przekazująca informacje odpowiada za treść i aktualność danych przygotowanych przez siebie i podległy personel.

W zależności od zakresu posiadanych uprawnień i odpowiedzialności osób funkcyjnych występujących w bazie informacje będą przekazywane w różnych formach np. rozkazu, zarządzenia, decyzji, zadań, meldunków, propozycji, sprawozdań, wyciągów z planów, komunikatów itp.

Zakres kompetencji osób funkcyjnych w bazie jest następujący:

- dowódca bazy lotniczej odpowiada za organizację i realizację zabezpieczenia działań bojowych rzutów powietrznych z bazy. W zakresie kierowania zabezpieczeniem działań rzutu bojowego bazującego w węźle lotniskowym bazy ściśle współpracuje z dowódcą rzutu bojowego. Organizacją i realizacją zadań wsparcia rzutu bojowego kieruje przez szefa logistyki bazy. W tym zakresie dowódca bazy wydaje rozkazy i zarządzenia.

Jednym z ważniejszych warunków zapewniającym właściwą organizację wsparcia logistycznego rzutów bojowych lotnictwa, jest zapoznavanie w odpowiednim czasie szefa logistyki bazy z przewidywanymi działaniami z lotnisk bazy (z planem wykorzystania lotnisk bazy przez rzuty bojowe). Umożliwia to wcześniejsze organizowanie i utworzenie bazy logistycznej na węźle lotniskowym bazy.

Dowódca bazy lotniczej swemu szefowi logistyki powinien dostarczyć następujące dane: przewidywany okres bazowania rzutu bojowego na poszczególnych lotniskach bazy; przewidywane natężenie działań; przeciętny okres przebywania w powietrzu w trakcie lotu bojowego; potrzeby środków materiałowych (wariant uzbrojenia, paliwo, oleje itp.) i zakres usług i inne dane.

Powyższe oraz wytyczne w zakresie przygotowania danych oraz postawione zadania są podstawą do organizacji wsparcia logistycznego przez szefa logistyki bazy.

- Szef logistyki bazy lotniczej podlega dowódcy bazy i odpowiada za wsparcie logistyczne rzutów bojowych lotnictwa rozmieszczonych w bazie. W tej kwestii podlega wyższemu przełożonemu i ściśle z nim współpracuje.

Do jego obowiązków należy: bieżąca znajomość rozmieszczenia oraz ukompletowania służb i pododdziałów logistycznych w bazie, jak również możliwości wykonania przez nie zadań; prowadzenie na bieżąco rozliczenia i planowania sił i środków logistycznych do wsparcia rzutów powietrznych w działaniach bojowych; przyjmowanie meldunków o realizacji zadań przez podległe służby i pododdziały; opracowanie meldunków zbiorczych i przekazanie ich do sztabu bazy i wyższego przełożonego; ścisła współpraca z sekcją operacyjno-mobilizacyjną bazy; składanie propozycji i meldunków odnośnie do organizacji wsparcia logistycznego rzutów bojowych lotnictwa; opracowuje "plan wsparcia logistycznego w bazie". Szef logistyki bazy jest przełożonym wszystkich żołnierzy i pododdziałów logistycznych w bazie. Ponosi odpowiedzialność za gotowość służb i pododdziałów im podległych do wykonania zadań oraz za dyscyplinę, stan moralny i wyszkolenie żołnierzy.

Szef logistyki kieruje osobiście działalnością służb i pododdziałów logistycznych w bazie. Podstawę kierowania stanowią rozkazy dowódcy bazy, zarządzenia przełożonego, również informacje opracowane przez podległych szefów służb: technicznych i zaopatrzenia.

Szef logistyki kieruje działalnością logistyczną w bazie wydając "zarządzenia o wsparciu logistycznym w bazie".

Szef logistyki opracowując meldunki dla dowódcy bazy dostarcza mu informacje o: stanie środków materiałowych w bazie (na lotniskach bazy); dowozie środków materiałowych z zewnętrznych źródeł zaopatrzenia; możliwości odtwarzania gotowości bojowej rzutów powietrznych.

Szef logistyki kierując pododdziałami i służbami logistycznymi bazy stawia podwładnym zadania i dostarcza im danych o: miejscu rozmieszczenia poszczególnych rzutów bojowych na lotniskach bazy i czasie osiagania na nich gotowości wsparcia logistycznego rzutów bojowych; potrzebach środków materiałowych oraz o organizacji wsparcia logistycznego warunkach; planowanym dowozie środków materiałowych (źródła, transport, czas dowozu); liczbie statków powietrznych przewidywanych do obsługi na poszczególnych lotniskach bazy; przewidywanym natężeniu działań

bojowych, obsługiwanych rzutów i czas trwania lotu bojowego; organizacji pomocy medycznej oraz wsparciu intendenckim i innych ważnych sprawach.

Szef logistyki bazy do wykonania zadań wsparcia logistycznego ma odpowiednich specjalistów zgromadzonych w pionach eksploatacji i zaopatrzenia.

Do obowiązków specjalistów pionu eksploatacji (technicznego) należy: opracowanie planów przedsięwzięć wsparcia technicznego (w tym inżynieryjno-lotniczego rzutów bojowych lotnictwa; prowadzenie inżynieryjno-operacyjnych obliczeń we współpracy z nawigatorem bazy; codzienna analiza meldunków o stanie sprzętu technicznego (głównie lotniczego) stacjonującego w bazie, dokonanych w bazie remontach sprzętu; przygotowanie i składanie meldunków o realizacji zadań w służbach technicznych i stanie sprzętu technicznego; przygotowanie szefowi logistyki danych odnośnie do możliwości realizacji zadań przez służby i pododdziały pionu eksploatacji itp.

Do obowiązków specjalistów pionu zaopatrywania należy: codzienna analiza meldunków o stanie środków materiałowych w bazie; prowadzenie analizy zużycia środków materiałowych i zgłaszanie potrzeb ich uzupełnienia; sporządzanie i przekazywanie do sztabu bazy i wyższych przełożonych meldunków o stanie środków materiałowych oraz potrzebach służb zaopatrzenia; opracowanie danych szefowi logistyki o możliwościach realizacji zadań przez służby logistyczne itp.

Specjaliści pionów eksploatacji i zaopatrzenia utrzymują ścisłą więź z odpowiednimi specjalistami w organach wyższego przełożonego.

Dowódca rzutu bojowego lotnictwa dowodzi rzutem bojowym osobiście we współpracy z dowódcą bazy. Odpowiada za wyszkolenie, stan moralny i dyscyplinę podległego personelu, jego gotowość bojową, ukompletowanie i wyposażenie oraz całokształt działalności bojowej. Dowódca rzutu bojowego jako podstawę dowodzenia wykorzystuje rozkazy i zarządzenia oraz wytyczne przełożonych przekazywane mu osobiście lub przez dowódcę bazy. W szczególności

dowódca rzutu bojowego odpowiada za dowodzenie rzutem powietrznym na ziemi i w powietrzu.

W zależności od czasu, którym osoby funkcyjne dysponują do organizowania działań, w tym wsparcia logistycznego, w bazie lotniczej stosuje się metody pracy równoległej i kolejnej.

Z uwagi na warunki i szybko zmieniającą się sytuację w jakich odbywało się będzie wsparcie logistyczne rzutów bojowych w bazie lotniczej, podstawową metodą pracy będzie metoda równoległa.

Praca metodą równoległą, prowadzona jednocześnie przez kilka szczebli kierowania w bazie, pozwala podwładnym rozpoczynać pracę nad organizacją wsparcia logistycznego m.in. wypracowaniem zamiaru (decyzji) o wsparciu logistycznym w bazie na podstawie wstępnego zarządzenia bojowego (logistycznego) lub innego dokumentu bojowego. Począwszy od otrzymania zadania poprzez równoległą realizację przedsięwzięć planistyczno-organizacyjnych poszczególne osoby funkcyjne w bazie będą systematycznie informowane przez szczeble nadrzędne o sytuacji i charakterze przyszłych działań prowadzonych z lotnisk bazy.

Również systematycznie przekazywane będą do bazy zarządzenia specjalistyczne (logistyczne), dotyczące przedsięwzięć przygotowawczych, które należy wykonać niezwłocznie oraz dane do podjęcia zamiaru (decyzji) w miarę rozwiązywania przez kierownictwo (dowódcę, szefa) wyższego szczebla problemów planistyczno - organizacyjnych, nie czekając między innymi na zakończenie planowania wsparcia logistycznego rzutów bojowych.

Metoda pracy kolejnej polega na tym, że dowódcy i sztaby podległych wojsk przystępują do pracy nad wypracowaniem zamiaru (decyzji), w tym o wsparciu logistycznym, po zakończeniu tej pracy w sztabie nadrzędnym. Metoda pracy kolejnej ma wiele zalet (jest dokładniejsza, wnikliwsza bowiem praca kolejna polega na wypracowywaniu zamiaru, decyzji kolejno według punktów wypracowania decyzji tzn. od analizy zadania do powzięcia decyzji), ale jej stosowanie będzie możliwe jedynie wtedy, gdy czasu jest dużo, na co podczas działań bojowych nie można liczyć.

Ciągłe i właściwe kierowanie działalnością bazy lotniczej w dużym stopniu będzie zależało od jakości i liczby będących w

dyspozycji dowództwa bazy środków kierowania. Środki te muszą zapewnić: łączność przełożonych z podwładnymi na każdym szczeblu kierowania, możliwość składania meldunków w każdych warunkach; skrytość dowodzenia; pełne warunki do scentralizowanego i zdecentralizowanego kierowania podwładnymi.

W bazie lotniczej do kierowania jej działalnością wykorzystywane są środki łączności radiowej, radioliniowej, radiotelefonicznej i przewodowej oraz poczty polowej i łączności.

Najczęściej wykorzystywanymi środkami łączności w bazie będzie łączność radiowa. Stosowana będzie ona do utrzymania łączności między lotniskami bazy w relacji dowódca bazy - oraz sztab - dowódca rzutu bojowego i komendant lotniska. Wykorzystuje się do tego radiostację KF. Natomiast w relacji dowódca rzutu bojowego jego podwładni (tzn. eskadry, klucze, grupy samolotów) stosuje się radiostację KF/UKF.

Jeżeli sytuacja i zaistniałe warunki nie pozwolą na wykorzystywanie wyżej wymienianych sposobów nawiązania łączności, zapewnienie właściwego obiegu informacji może się odbywać za pomocą innych środków kierowania np. z wykorzystaniem śmigłowców, samolotu, samochodu, motocykli itp. oraz z pośrednictwem uprawnionego łącznika. Stroną dodatkową powyższego sposobu jest to, że umożliwia on wymianę informacji niezależnie od formy ujęcia (rozkaz, zarządzenie, plan, mapa, szkic itp.). Ujemną stroną jest długi okres przekazywania (przewozu) informacji zainteresowanym adresatom.

5. ROZMIESZCZENIE SIŁ I ŚRODKÓW BAZY ORAZ RZUTÓW BOJOWYCH LOTNICTWA NA LOTNISKACH BAZY

Do zniszczenia lub obezwładnienia lotnisk bazy oraz sił i środków rozmieszczonych w bazie przeciwnik może stosować różne środki rażenia od bomb specjalnych do min narzutowych.

Obiektami uderzeń najczęściej będą: droga startowa, strefy rozśrodkowania samolotów oraz stanowiska dowodzenia, stanowisko techniczne i magazyny, składy środków materiałowych.

Zniszczenie lub obezwładnienie jednego z tych obiektów może uniemożliwić lub ograniczyć wykonywanie zadań bojowych.

W związku z tym istotnego znaczenia nabiera zwiększenie odporności bazy lotniczej na oddziaływanie środków rażenia przeciwnika, polegające nie tylko na rozśrodkowanym rozmieszczeniu na lotniskach bazy rzutu bojowego lotnictwa, lecz również na właściwym rozmieszczeniu sił i środków bazy na jej lotniskach. Siły i środki na lotniskach bazy są rozmieszczone w taki sposób, by pojedyncze uderzenie nie powodowało zniszczenia całości tych sił i środków.

Rozmieszczając siły i środki na lotniskach bazy lotniczej należy uwzględnić, że musi to rozmieszczenie zapewniać szybkie odtwarzanie gotowości bojowej statków powietrznych rzutów bojowych, maskowanie działalności na lotniskach bazy oraz w miarę spokojną pracę i wygodny wypoczynek, szczególnie dla personelu latającego.

Wybór właściwego wariantu rozmieszczenia statków powietrznych rzutów bojowych na lotniskach bazy lotniczej jest jednym z istotnych czynników wpływających nie tylko na utrzymanie wysokiego stopnia gotowości bojowej statków powietrznych i sił logistycznych bazy, lecz w głównej mierze na zachowanie żywotności wszystkich sił i środków po wykonaniu uderzeń przeciwnika na lotniska bazy.

Zasadniczym warunkiem wpływającym na rozmieszczenie statków powietrznych rzutów bojowych i sił i środków bazy na jej lotniskach jest szybkie przygotowanie tych statków powietrznych do ponownego startu oraz ich rozśrodkowanie i maskowanie. Ponieważ przygotowanie to zależy od sprawnego działania sił logistycznych bazy, dlatego przy ich rozmieszczeniu uwzględnia się możliwość zapewnienia szybkiego i ciągłego wsparcia logistycznego rzutom bojowym, a także potrzebę dogodnego dowozu i przechowywania środków materiałowych oraz ich bezpieczeństwo.

Rozmieszczenie statków powietrznych rzutów bojowych (pułku, eskadr, grup itp.) i siły logistyczne bazy na określonym jej lotnisku zależy nie tylko od charakteru działań bojowych

prowadzonych przez rzut bojowy lotnictwa, lecz również od rzeźby i pokrycia terenu w obrębie lotniska^{1/}.

Wybierając miejsce rozmieszczenia stanowisk dowodzenia, środków łączności i ubezpieczenia lotów i wsparcia techniczno - lotniskowego należy uwzględnić bezpieczeństwo, skrytość i dogodne warunki pracy^{2/}.

Rozmieszczenie stanu osobowego bazy musi zapewniać szybkie dotarcie do miejsc pracy oraz dobre warunki pracy i wypoczynku^{3/}.

Rozmieszczając rzut bojowy lotnictwa na lotnisku (lotniskach) bazy lotniczej uwzględnia się także to, by zapewnić możliwości startu statkom powietrznym w razie uszkodzenia (zniszczenia) DS, zachować gotowość do przebazowania do innej bazy, zapewnić odpowiednie warunki sanitarno - epidemiczne, konieczność przygotowania wystarczającej liczby źródeł wody do celów konsumpcyjnych i technicznych, dróg wewnątrz lotniskowych, dojazdowych i objazdowych w węźle bazy, a także dogodnych warunków do organizacji łączności oraz obrony i ochrony.

Najogólniej można stwierdzić, że rozmieszczenie sił i środków na lotniskach bazy uwarunkowane jest: charakterem i natężeniem działań bojowych, sytuacją bojową w rejonie lotniska, rodzajem lotnictwa, liczbą i typem samolotów, charakterem terenu, warunkami klimatycznymi i porą roku.

Wnikliwa analiza i ocena wymienionych czynników podczas organizacji rozmieszczenia sił i środków w węźle lotniskowym bazy lotniczej umożliwia wybranie optymalnego wariantu.

Charakter działań bojowych. We współczesnych działaniach bojowych w każdym wypadku należy brać pod uwagę możliwość wykonania przez przeciwnika uderzeń różnymi środkami rażenia o różnej mocy - od bomb lotniczych przez pociski raketowe po miny narzutowe. Z analizy tych środków wynika, że bezpieczne odległości między poszczególnymi obiektami na lotnisku bazy i DS powinny wynosić około (uwzględniając promień rażenia broni jądrowej małej

^{1/ 2/ 3/} Szczegółowe zasady rozmieszczenia sił i środków na lotniskach omówione są w licznych innych opracowaniach AON. Stąd w skrypcie rezygnuje się z ich przedstawienia.

i średniej mocy 1000 - 1500 m) 2000 - 3000 m dla sprzętu nie ukrytego i 800 - 1500 m dla ukrytego.

Planowane duże, średnie natężenie działań bojowych w operacjach powoduje, że rzuty bojowe będą przebywały na ziemi tylko przez czas niezbędny do odtwarzania gotowości bojowej i przygotowania do kolejnego lotu i dlatego rozmieszcza się je w pobliżu DS. Charakterystyczne to jest w działaniach obronnych wojsk, gdy lotnictwo prowadzić będzie działania manewrowe (wahadłowe). W każdym przypadku rozmieszczając siły i środki na lotniskach bazy bierze się pod uwagę posiadanie lub nie panowania (przewagi) w powietrzu.

Sytuacja bojowa w rejonie lotnisk węzła bazy - jeżeli jest niekorzystne tzn. działają grupy dywersyjno - rozpoznawcze, bandy zbrojnego podziemia, rozbite pododdziały wojsk lądowych przeciwnika, to siły i środki na lotniskach bazy należy rozmieszczać bliżej DS i organizować silną obronę i ochronę lotniska.

Rodzaj lotnictwa. W przypadku rozmieszczenia na lotnisku bazy rzutu bojowego lotnictwa myśliwskiego to może on być rozmieszczony bliżej DS, a część nawet znajdować się bezpośrednio przy DS.

Czas i częstotliwość startów samolotów myśliwskich do wykonania zadania bojowego są uwarunkowane aktywnością lotnictwa przeciwnika oraz potrzebę znalezienia się w określonym rejonie, strefie lub rubieży przechwycenia w nakazanym czasie. Dlatego też samoloty te muszą być w stałej gotowości do natychmiastowego startu.

Statki powietrzne rzutów bojowych lotnictwa myśliwsko - bombowego (lmb), rozpoznawczego (lr), transportowego (lt), lotnictwa wojsk lądowych (lwl) mogą być rozmieszczone w większej odległości od DS, ponieważ nie muszą spełniać wymogu ciągłego dyżurowania.

Sposób bazowania rzutu bojowego lotnictwa. Rzut bojowy może bazować na jednym lub kilku lotniskach bazy. Bazowanie na jednym lotnisku powoduje zgrupowanie na nim wszystkich statków powietrznych rzutu bojowego lotnictwa i znacznej liczby sił i środków wsparcia logistycznego, które rozmieszcza się w dalszej

odległości od DS z zachowaniem maksymalnego bezpieczeństwa. Jeżeli rzut bojowy (pułk), bazuje eskadrami na różnych lotniskach bazy, jest już wystarczająco rozśrodkowany, zatem jego statki powietrzne mogą być rozmieszczone bliżej DS.

Liczba i typ samolotów - jeżeli na lotnisku bazy stacjonuje niewielka liczba statków powietrznych (eskadra, grupa, klucz), rozmieszcza się je w najdogodniejszych i najbezpieczniejszych miejscach, blisko DS.

W każdym przypadku, gdy lotniska bazy wyposażone są w schronohangary lub obwałowania ziemne w strefach rozśrodkowania, aparaty latające rozmieszcza się w nich.

Charakter terenu, warunki klimatyczne i pora roku mają zasadniczy wpływ na rozmieszczenie statków powietrznych i środków logistycznych bazy na jej lotniskach. Najdogodniejsze warunki istnieją w terenie falistym i pagórkowatym, o dobrym pokryciu, które należy wykorzystywać do urządzenia ukryć. Umożliwia to rozmieszczenie sił i środków bazy bliżej DS. Teren równinny i nie pokryty powoduje, że odległości rozmieszczenia tych sił i środków od DS są zwiększone.

Podczas długotrwałych roztopów i opadów atmosferycznych grunt lotnisk jest rozmokły. Statki powietrzne i siły i środki logistyczne rozmieszcza się wówczas blisko DS w przywiązaniu do istniejącej na lotniskach sieci dróg i płaszczyzn o sztucznej nawierzchni. Również długotrwałe i intensywne opady śniegu, ze względu na duży zakres robót przy jego usuwaniu z obszaru lotniska i utrzymanie przejezdności dróg między lotniskami bazy powodują rozmieszczanie sił i środków w pobliżu DS. W sprzyjających warunkach (brak opadów, suche trwałe podłoże itp.) stacjonujące w bazie siły i środki rozmieszczania się w większej odległości od DS.

6. UBEZPIECZENIE BAZY LOTNICZEJ

Ubezpieczenie bazy lotniczej to zespół przedsięwzięć realizowanych w celu zapewnienia obrony i ochrony lotnisk węzła lotniskowego bazy.

Ubezpieczenie bazy lotniczej obejmuje między innymi: obroną i ochroną lotnisk i rejonu węzła lotnisk bazy, bezpośrednią ochroną i obroną stanu osobowego, sprzętu technicznego i innych środków materiałowych oraz urządzeń w rejonach rozmieszczenia.

Obrona i ochrona lotniska i rejonu węzła lotniskowego bazy obejmuje: uprzedzanie stanu osobowego o zagrożeniach z powietrza; obroną przeciwlotniczą; obroną naziemną i obroną przed bronią masowego rażenia.

Bazy lotnicze jako ogniwa systemu logistycznego WLOP, a jednocześnie jako element składowy systemu obrony powietrznej wymagać będą dobrze zorganizowanej obrony. Obronę tę należy widzieć i rozpatrywać kompleksowo tzn. jako obronę powietrzną, obronę przed atakami z ziemi oraz obronę przed skutkami użycia przez przeciwnika broni chemicznej, biologicznej czy jądrowej.

Obrona baz lotniczych przed atakami z powietrza powinna być elementem obrony przeciwlotniczej urządzeń i obiektów WLOP. Stanowić powinna część składową obrony powietrznej (OP)^{1/} sektorów i stref. Obronę powietrzną sektorów i stref musi zapewniać system obrony powietrznej kraju. Natomiast odpowiedzialność za obronę przeciwlotniczą (OPL) poszczególnych obiektów ponoszą wojska korzystające z tych obiektów. W odniesieniu do baz lotniczych będą to rzuty powietrzne lotnictwa oraz etatowe pododdziały przeciwlotnicze bazy. Obrona przeciwlotnicza baz powinna, zgodnie z ogólnie przyjmowanymi zasadami uzupełniać i wzmacniać obronę powietrzną sektorów i stref i zazębiać się. Należy też przewidywać, że w zależności od sytuacji, włączenie sił i środków lokalnej obrony przeciwlotniczej obiektów do systemu obrony powietrznej stref i sektorów, lub także rozmieszczenie naziemnych

^{1/} Obrona powietrzna obejmuje obronę przeciwlotniczą, przeciw-rakietową i przeciwkosmiczną.

systemów ogniowych OP, aby w sposób bezpośredni przyczyniały się one do ważnych obiektów stałych, w tym baz lotniczych. W każdym razie działania sił i środków OPL obiektów muszą być skoordynowane i podporządkowane zamierzeniom i wymaganiom OP kraju. Oznacza to, że muszą być uwzględniane obowiązujące w systemie OP rozkazy, wytyczne, zarządzenia, ustalenia i sposoby zwalczania obiektów powietrznych przeciwnika. Kierowanie walką w rejonie bronionego obiektu (bazy lotniczej) powinno się odbywać z reguły ze stanowiska dowodzenia OPL obiektu (w tym wypadku - bazy lotniczej), posiadającego bezpośrednią łączność ze stanowiskiem dowodzenia strefy czy sektora OP.

Obecnie podstawą OPL lotnisk są głównie 37 mm armaty przeciwlotnicze oraz 12,7 ckm. Parametry taktyczno-techniczne tych środków nie pozwalają na skuteczne zwalczanie środków napadu powietrznego (ŚNP) przeciwnika atakujących lotniska węzła lotniskowego bazy lotniczej.

Możliwości ogniowe tych środków i ich liczba nie są wystarczające do realizacji zadań OPL baz lotniczych. Zwiększenie możliwości obrony (osłony) przeciwlotniczej baz lotniczych przed atakami z powietrza należy widzieć między innymi we wprowadzeniu do OPL systemów raketowych np "Roland", "Stinger", "Osa", "Igła" lub "Erint"^{1/}.

^{1/} Raketowy zestaw przeciwlotniczy "Roland" jest autonomicznym systemem rakiet kierowanych, przeznaczonych do zwalczania obiektów powietrznych na małych i średnich wysokościach. Stanowi on niezależną jednostkę ogniową. Może prowadzić walkę w dzień i w nocy, we wszystkich warunkach atmosferycznych. Zasięg skutecznego ognia zestawu wynosi 500-6000 m, przy możliwościach zwalczania obiektów powietrznych lecących do wys. 5000 m.

Raketowy pocisk przeciwlotniczy "Stinger" może być odpalany z ramienia strzelca. W skład przenośnego zestawu wchodzi przeciwlotniczy pocisk raketowy "Stinger" w kontenerze oraz urządzenie rozpoznawcze "swój-obcy". W kontenerze też znajduje się celownik optyczny służący do wizualnego ujęcia i prowadzenia obiektu określenia odległości obiektu i wprowadzenia wyprzedzenia przy odpalaniu rakiet. Pocisk wyposażony jest w urządzenie samonaprowadzające na obiekty pracujące na podczerwień i ultrafiolet. Zestawy przeznaczone są do bezpośredniej obrony lotnisk, baz lotniczych przed uderzeniami lotnictwa z małych i bardzo małych wysokości. (c.d. str. 61).

Podstawą organizacji OPL baz lotniczych powinien być szeroki wachlarz środków ogniowych - od przeciwlotniczych karabinów maszynowych, armat, do przeciwlotniczych systemów raketowych w różnym zestawieniu ze względu na ich możliwości.

Różnorodność środków ogniowych w systemie OPL baz lotniczych powoduje nakładanie się stref ognia i umożliwia walkę ze ŚNP przeciwnika na różnych wysokościach i odległościach. Nie może tego spełniać jeden, nawet najdoskonalszy, środek OPL.

O liczbie i rodzaju środków OPL wydzielonych lub przydzielonych do obrony bazy lotniczej decyduje jej charakter, ważność w systemie obrony powietrznej RP i stopień zagrożenia. System ogniowy powinien zapewniać: środkom ogniowym OPL danej bazy lotniczej - zniszczenie przeciwnika przed rubieżą użycia uzbrojenia pokładowego; systemowi obrony bazy lotniczej - pełne wykorzystanie możliwości środków ogniowych wydzielonych do jej obrony; siłom i środkom OPL bazy lotniczej - skuteczne zwalczanie przeciwnika ze stanowisk ogniowych zarówno nie przygotowanych, jak i przygotowanych, także w wypadku zmiany zadania obrony (przydzielenie nowego celu); ochronę obsługi środków OPL przed rażeniem odłamkami i pociskami.

Zadania związane z nadzorowaniem przestrzeni powietrznej, wykryciem obiektu powietrznego i jego identyfikacją powinny być dokonywane stosując urządzenia niezależne lub zintegrowane ze

Raketowy zestaw przeciwlotniczy "OSA" jest autonomicznym systemem kierowanych rakiet, mających możliwości zwalczania obiektów na małych i średnich wysokościach. Może prowadzić walkę w dzień i w nocy bez względu na warunki atmosferyczne. Zasięg skutecznego ognia do 10000 m przy wysokości lotu celu od 25 m do 5000 m. Zestaw posiada urządzenie rozpoznawcze "swój-obcy" oraz ma możliwości prowadzenia ognia do śmigłowców w zawisie.

Raketowy zestaw przeciwlotniczy "Igła" jest środkiem OPL występującym w pododdziałach piechoty. Pocisk 9 K 38 odpalany z ramienia przez pojedynczego strzelca, może być odpalony zarówno z tylnej jak i przedniej półsfery lecącego celu. Wyposażony w urządzenie "swój-obcy", naprowadzany na cel sposobem kierowanym na podczerwień. Zasięg prowadzenia ognia do 6000 m przy wysokości lotu celu 10-3500 m. Budowa analogiczna jak zestawu "Stinger".

"Erint" - nowy amerykański system antyraketowy o lepszych parametrach jak "Patriot". Pocisk przechwytyjący o zwiększonym zasięgu, sile rażenia i celności.

środkami ogniowymi.

Wadą systemów rakietowych jest dość duża strefa martwa, uniemożliwiająca zwalczanie obiektów w małej odległości od stanowiska ogniowego (wyrzutni). Stąd też wzrasta rola zastosowania w systemie OPL sprężonych, szybkostrzelnych armat. Armaty te działające w jednolitym ugrupowaniu mogą być doskonałym uzupełnieniem systemu rakietowego OPL bazy lotniczej. Wynika to z dużej szybkostrzelności armat, możliwości ciągłego zwalczania obiektów powietrznych bez potrzeby częstego doładowywania amunicji oraz możliwości pokrycia strefy martwej systemów rakietowych, a także możliwości zwalczania przeciwnika naziemnego.

Skuteczność obrony baz lotniczych przed przeciwnikiem powietrznym będzie zależała również od efektywnego przeciwdziałania środkom i systemom walki radioelektronicznej (WRE) przeciwnika. zakłócającym pracę urządzeń radiolokacyjnych i identyfikacyjnych "swój - obcy" oraz sprawnego funkcjonowania elektronicznych systemów kierowania ogniem wyrzutni rakietowych.

Niezależnie od SNP, zagrożenie dla baz lotniczych mogą stwarzać akcje grup specjalnych, desanty powietrzne i ataki wojsk lądowych, a także rozpoznanie (powietrzne, kosmiczne oraz naziemne). Wymaga to organizowania, na równorzędnych prawach z OPL, systemu obrony naziemnej baz lotniczych oraz uzupełniania obrony aktywnej przedsięwzięciami z zakresu obrony biernej.

System obrony naziemnej bazy lotniczej mogą stanowić punkty oporu "powiązane" siecią ognia. Punkty oporu powinny być obsadzone przez żołnierzy z pododdziału ochrony. Punkty oporu osłaniane muszą być polami minowymi, zasiekami, zaporami z drutu kolczastego itp. oraz wyposażone w środki łączności umożliwiające utrzymanie łączności z dowódcą obrony sektora obrony naziemnej bazy oraz między punktami oporu. Dowódca obrony naziemnej sektora natomiast musi dysponować łącznością z dowódcą obrony naziemnej lotniska bazy lotniczej.

Dowódca obrony naziemnej bazy musi dysponować odwodem.

W skład systemu obrony naziemnej bazy lotniczej powinny wchodzić też urządzenia sygnalizujące zbliżanie się przeciwnika naziemnego do bazy itp.

Określoną rolę w systemie obrony naziemnej baz lotniczych spełniać mogą patrole i punkty obserwacyjne - meldunkowe rozmieszczone i działające na podejściach do lotnisk i wewnątrz lotnisk bazy.

Do przedsięwzięć z zakresu biernej obrony bazy lotniczej można zaliczyć: maskowanie i pozorowanie działalności; skryte rozmieszczenie sił i środków; wzmocnienie właściwości obronnych i ochronnych budowli, konstrukcji, urządzeń itp. np. schronohangarów, ukryć dla żołnierzy i naziemnej techniki wojskowej; zapewnienie sprawności i niezawodności kierowania obroną bazy lotniczej (zapasowe stanowiska dowodzenia i dublujące środki dowodzenia).

Ważną rolę w systemie obrony baz lotniczych spełnia obrona przed bronią masowego rażenia. Organizowana jest ona w celu zabezpieczenia stanu osobowego, sprzętu bojowego i obsługi oraz środków materiałowych przed porażeniem bronią jądrową, chemiczną i biologiczną lub maksymalnego osłabienia skutków jej użycia, a tym samym zachowania zdolności bojowej stacjonujący w bazie rzutów bojowych i etatowej obsady bazy lotniczej.

Skuteczność obrony baz lotniczych przed działaniem przeciwnika zależeć też będzie od funkcjonalności struktur organizacyjnych bazy, szczególnie związanych z dowodzeniem i realizacją zadań w systemie obrony baz. Funkcjonalność tę osiąga się przez podporządkowanie jednemu dowódcy wszystkich pododdziałów specjalistycznych, których istnienie i zadania są ściśle powiązane z obroną bazy - może to być np. zastępca do spraw liniowych dowódcy bazy. Temu oficerowi podlegać mogą pododdziały obrony przeciwlotniczej, rakietowej, przeciwchemicznej, ochrony i straży przeciwpożarowa. Takie podporządkowanie pododdziałów umożliwia dobre kierowanie ich działalnością w okresie wojny, a w okresie pokoju gwarantuje ciągłość i kompleksowość szkolenia.

Z powyższego wynika, że bazy lotnicze muszą dysponować organizowaną kompleksowo obroną przed przeciwnikiem. Środki walki stosowane w systemie obrony bazy muszą zapewnić warstwowy system ognia, wzajemnie się uzupełniający. Dowodzenie w tym systemie musi

być realizowane przez dowódcę obrony bazy. Temu dowódcy podporządkowane muszą być pododdziały etatowo realizujące zadania obrony o różnym charakterze czy specyfice wynikające z reprezentowanej specjalności wojskowej^{1/}.

^{1/} Szczegółowe zasady organizowania obrony lotnisk baz lotniczych w skrypcie nie są omawiane. Są one opisane w innych wydawnictwach AON.

ZAKOŃCZENIE

W skrypcie opisano warunki, wymagania tworzenia baz lotniczych, a także ich strukturę organizacyjno - funkcjonalną oraz zasady organizacji i realizacji zadań wsparcia logistycznego rzutów bojowych lotnictwa (pułków, eskadr, grup lotniczych). Ponadto przedstawiono zasady kierowania w bazie lotniczej i ogóle warunki organizacji jej ubezpieczenia przed uderzeniami przeciwnika.

Utworzone bazy lotnicze spowodowały zmiany w sposobie wsparcia logistycznego rzutów powietrznych lotnictwa. Zmiany te wyrażają się pozbawieniem dotychczasowych oddziałów lotniczych służb i pododdziałów logistycznych, których zadania logistyczne przejęły bazy lotnicze w stosunku do każdego lądującego w bazie rzutu powietrznego (bojowego) lotnictwa. W takiej sytuacji pułki, eskadry lotnicze (rzuty powietrzne) pozbawione małomanewrowych rzutów wsparcia naziemnego stanowią jeszcze bardziej manewrowy środek walki.

Należy przewidywać, że doskonalenie struktur organizacyjno - funkcjonalnych i zasad działania baz lotniczych będzie procesem ciągłym, wynikającym z potrzeb zarówno rzutów bojowych, jak i możliwości sił i środków logistycznych baz lotniczych.

BIBLIOGRAFIA

1. Płk mgr inż. Iwaszkiewicz R i inni - "Logistyka WLOP - 2000" PWL i OP Nr 3/1993.
2. Płk prof. Chamera M., płk Mańkowski R. - "Wsparcie logistyczne WLOP" ZN AON Nr 4/1991.
3. Płk doc. dr hab. Mańkowski R. - "Ogólne podstawy logistyki WLOP". ZN AON Nr 2/93.
4. Płk doc.dr hab. Mańkowski R. - "Zadania i rola bazy lotniczej w systemie wsparcia logistycznego WLOP". Myśl Wojskowa Nr 1/1992.
5. Płk doc. dr hab. Mańkowski R. - "Organizacja obrony baz lotniczych ważnym zadaniem WLOP". PWL i OP Nr 10/92 i ZN AON 2/11/93.
6. Płk doc. dr hab. Mańkowski R. - "Zadania i rola bazy lotniczej w systemie wsparcia logistycznego wojsk lotniczych" - MW (tajne) Nr 1/92.
7. Płk Szmania A., mjr Garbacz A. - "Baza lotnicza w systemie logistycznym lotnictwa" - rozprawa doktorska. Wyd. AON - 1994 r.

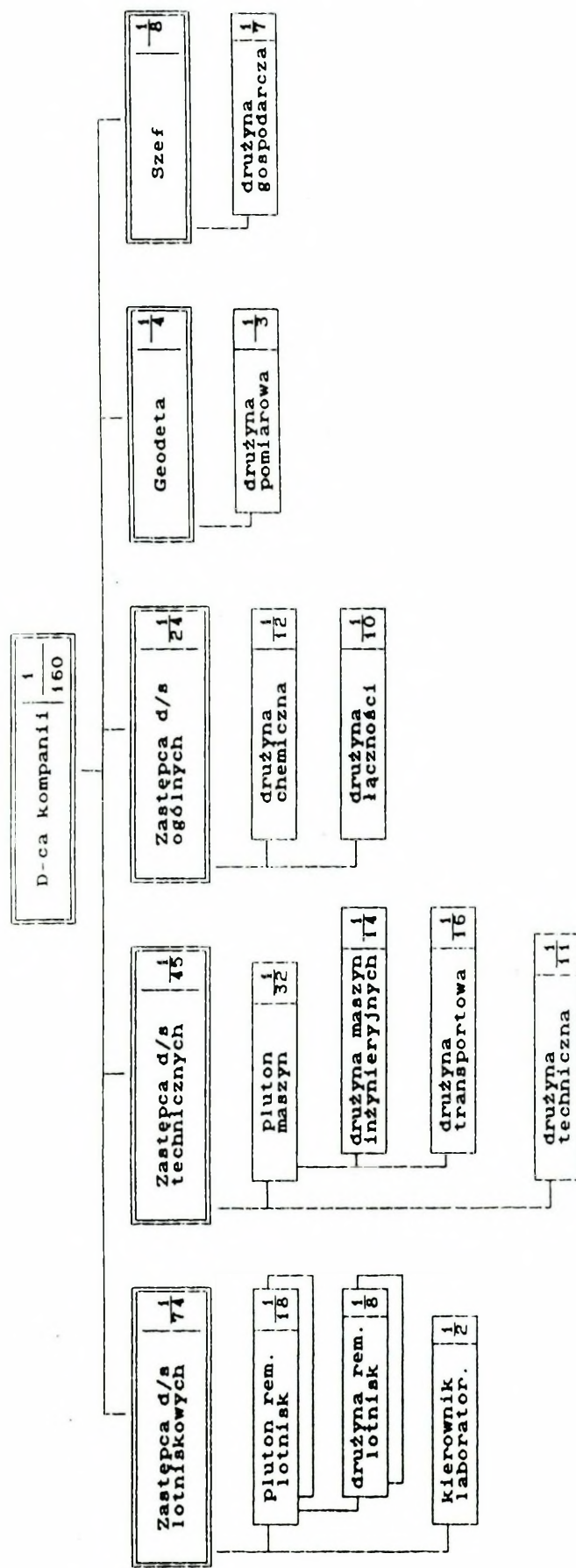
KOMPANIA REMONTU LOTNISK CZ. "P".

STAN OSOBOWY:

oficerowie - 9
 chorążowie - 1
 podoficerowie ... - 16
 żołnierze ZSW.... - 136

razem - 161

ZALĄCZNIK Nr 1



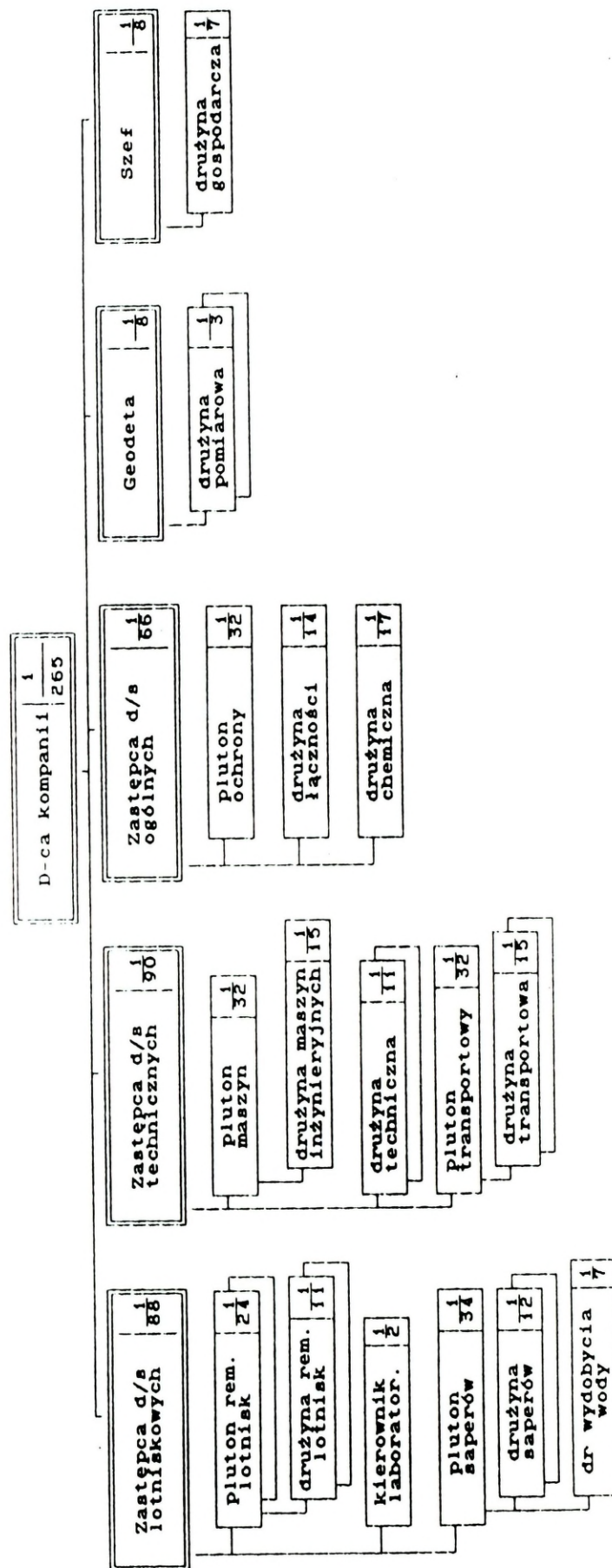
KOMPANIA REMONTU LOTNISK CZ. "W".

STAN OSOBOWY:

oficerowie - 10
 chorążowie - 2
 podoficerowie ... - 20
 żołnierze ZSW.... - 234

razem - 266

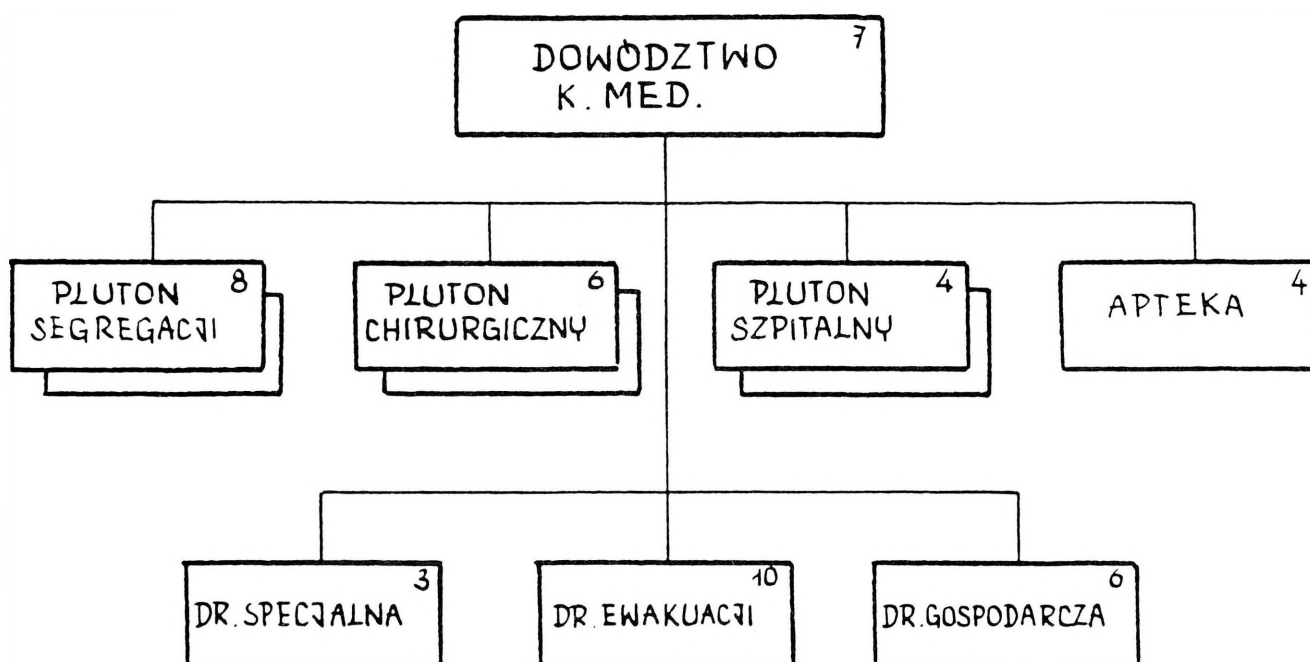
ZALĄCZNIK Nr 2



WYKAZ SPRZĘTU KOMPANII REMONTU LOTNISK. /wariant/

Lp.	Nazwa sprzętu /zestawu/	J.m.	Ilość
1	2	3	4
<u>I. SPRZĘT LOTNISKOWY</u>			
1	Groszkownica do betonu z wózkiem /typ FB 5/	szt	2
2	Laboratorium polowe na samochodzie	szt	1
3	Piła do cięcia betonu	szt	4
4	Polewarko-zmywarka	szt	1
5	Urządzenie do poszerzania szczelin	szt	3
6	Zestaw urządzeń do wymiany masy w szczelinach	kpl	1
<u>II. SPRZĘT INŻYNIERYJNY</u>			
7	Elektrownia polowa	szt	4
8	Koparka z osprzętem do wyburzeń /młot KRUPPA/	szt	1
9	Koparka typu K 606	szt	1
10	Ładowarka SŁ 34	szt	3
11	Piła spalinowa do cięcia drzewa	szt	1
12	Równiarka samojezdna	szt	1
13	Sprężarka WD 53 z osprzętem	szt	1
14	Spycharka z osprzętem zrywakowym 150 KM	szt	1
15	Zestaw studzienny wiertn. + 3 przyczepy.	szt	1
<u>III. SPRZĘT SAMOCHODOWY</u>			
16	Ciągnik rolniczy	szt	2
17	Ciągnik samochodowy	szt	4
18	Dźwig samochodowy 16 t	szt	3
19	Przyczepa niskopodwoziowa	szt	4
20	Samochód ciężarowy terenowy	szt	12
21	Samochód dostawczy	szt	1
22	Samochód specjalny	szt	1
23	Samochód terenowy	szt	2
24	Samochód wywrotka 20 t	szt	4
<u>IV. SPRZĘT KOMUNIKACYJNY</u>			
25	Walec ogumiony typu STAVOSTROJ	szt	1
26	Walec stalowy gładki	szt	2
27	Zagęszczarka płytowa	szt	4
28	Zagęszczarka ręczna	szt	2

1	2	3	4
	<u>V. INNY</u>		
29	Cysterna paliwowa	szt	2
30	Betoniarka o wydajności 20-25 m ³ /h	szt	1
31	Betoniarka wolnospadowa 400 l	szt	1
32	Instalacja rozlewcza na samochodach	szt	2
33	Kocioł do bitumu	szt	2
34	Kuchnia polowa	szt	1
35	Motopompa	szt	1
36	Motor	szt	6
37	Piła spalinowa do cięcia stali	szt	1
38	Pompa do wysokociśnieniowego natrysku hydrodynamicznego	szt	2
39	Przyczepa-beczka na wodę 1500l	szt	4
40	Radiotelefon	szt	24
41	Radiostacja KF na samochodzie	szt	1
42	Radiostacja UKF przenośna	szt	4
43	Rurociąg stalowy	kpł	1
44	Sanitarka	szt	1
45	Samochód do zabiegów specjalnych	szt	1
46	Stacja ładowania akumulatorów na samochodzie	szt	1
47	Zespół urządzeń do rozpoznania skażeń	szt	1



OBSADA ETATOWA:

- pl. segragacji (d-ca, asystent, 2 pielęgniarki, 4 sanitariuszy)
- pl. chirurgiczny (d-ca, asystent, 2 pielęgniarki, sanitariusz, kierowca)
- apteka (kierownik, technik, sanitariusz, kierowca)
- dr.specjalna (d-ca, sanitariusz-dozymetrysta, kierowca)
- dr.ewakuacji (d-ca, podoficer, 4 sanitariuszy, 4 kierowców).

SPRZĘT:

- 1 sala operacyjna na samochodzie (Star-266),
- 1 sala przedoperacyjna na samochodzie (Star-266),
- 6 samochodów sanitarnych wielonoszowych (3 x Autosan H-9 oraz 3 x Osinobus),
- 2 samochody ciężarowo-szosowe dużej ładowności (Jelcz-325).

Struktura organizacyjna kompanii medycznej (wariant).

BAZY LOTNICZE TYPU "A"

- 1BL- Warszawa
- 2BL- Bydgoszcz
- 3BL- Wrocław
- 4BL- Kraków
- 5BL- Poznań
- 6BL- Dęblin

BAZY LOTNICZE TYPU "B"

- 11BL- Mińsk Maz.- Modlin
- 12BL- Malbork- Szymany
- 13BL- Radom- Nowe Miasto- Tomaszów Maz.
- 21BL- Piła- Mierzęcice- Nadarzyce
- 22BL- Słupsk- Pieniężnica
- 23BL- Zegrze Pom.- Dębrzno
- 24BL- Świdwin- Oleszno
- 31BL- Poznań Krzesiny- Babimost
- 33BL- Łask- Sochaczew- Łęczyca
- 41BL- Mierzęcice- Rudniki- Jasionka

Wykaz baz lotniczych typu "A" i "B" /variant/

STAN SPRZĘTU LOGISTYCZNEGO W BAZACH LOTNICZYCH TYPU "A" i "B"

	1 BL	2 BL	3 BL	4 BL	5 BL	6 BL	11 BL	12 BL	13 BL	21 BL	22 BL	23 BL	24 BL	31 BL	33 BL	41 BL
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Rozrusznik Elektryczny APA-4GI	4	4	9	5	5	7	12	9	30	6	3	12	3	9	29	12
Rozrusznik Elektryczny APA-5	2	2	2	--	1	--	--	1	8	--	--	--	--	2	1	1
Rozrusznik elektryczny APA-5D	--	--	--	2	1	3	6	--	--	29	9	--	16	--	5	1
Rozrusznik EZAOP-4	--	2	3	1	1	1	2	3	3	4	5	2	4	3	6	3
Zespół rozrusznikowy LZK-6	--	--	--	--	--	--	5	--	--	--	2	--	--	--	--	--
Urządź. Energet.do rozruch.KES-5	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Urządź. hydraulic.UPG-250 i 250 GM	--	1	--	2	--	--	--	2	--	--	--	--	--	--	2	--
Urządź. hydraulic.UPG 300	--	--	--	--	--	--	2	--	--	6	3	1	4	2	3	2
Dystrybutor tlenowy AKZS-75 i 75M	--	2	5	2	1	3	3	4	5	7	3	2	4	4	8	3
Dystrybutor powietrza DP-2	--	1	--	1	1	1	2	--	--	--	3	1	--	3	5	2
Dystrybutor powietrza WZ-20/350	--	--	--	--	--	1	--	--	--	5	--	--	3	--	--	--
Dystrybutor powietrz.-azot. DPA-1M	1	--	3	1	--	1	--	2	3	--	--	1	--	1	3	--
Dystrybutor powietrz.-azot. DPA-1P	--	1	4	1	--	1	--	2	4	--	--	--	--	--	2	--
Dystrybutor azotowy UGZS-MA, MA131	--	--	--	--	--	1	1	--	--	5	2	1	2	--	--	1
Pol.stacja wytw.tl. i azot.AKDS-70	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	1	--	--	--	--	--
Stac.GazyF. stanowisko SGU-7KM	--	--	--	--	--	--	1	--	--	1	1	1	1	--	--	1
Urządź.do przegaz.ciek.Tl. UGZK-1M	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	2	--	--	--	1	--
Sprężarka powietrza AKS-8	1	--	2	1	--	1	--	--	2	--	--	--	--	--	1	--
Sprężarka powietrza AKS-8M	--	--	4	1	1	1	--	1	4	--	1	1	--	1	2	--
Sprężarka powietrza TSK-180	1	--	2	--	--	1	--	--	2	--	--	--	--	--	1	--

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Sprężarka powietrza UKS 400P	--	--		--	--	--	--	1	--	--	--	--	--	--	1	--
Sprężarka powietrza UKS 400 W-157	--	1		--	--	1	1	1	--	--	--	--	--	--	--	1
Sprężarka powietrza UKS 400 W-P4	1	1		--	--	2	3	2	--	5	3	3	3	4	5	3
Pol.stacja ład.akumul.ESOB-4WZ	--	--	6	--	1	--	1	1	6	2	1	1	2	--	2	--
Pol.stacja ład.akumul.ESB-4WZ	--	--		--	--	--	--	--	--	1	--	--	--	--	2	--
Pol.stacja ład.akumul.PANS-2B	--	--		--	--	--	2	1	--	--	1	1	--	2	4	2
Stacja ład.akumul.PANS-20	--	--		--	--	--	1	1	--	--	1	1	--	1	--	1
Aut.urz.do ład.akumul.AK.UZA-9C	--	--		--	--	--	--	--	--	3	1	--	1	--	--	--
Pol.stacja ład.ak.zasad.UZA-SC	--	--		--	--	--	--	--	--	2	--	--	1	--	--	--
Agregat prądowórczy PAD-8	--	--		--	--	--	2	3	--	2	2	2	--	2	4	2
Zespół prąd. na przyczep.39ZPJ-680	--	--		--	--	--	--	--	--	--	--	--	1	--	--	--
Klimatyzator AMK-24/56	--	--		1	1	--	3	--	--	2	--	--	1	--	--	3
Zb.ciekl.tlenu TRZK-2U,TRZK-3	--	--		--	--	--	2/1	--	--	--	1/2	--	--	--	--	--
Zb.ciekl.tlenu TRZK-7,TRZK-8 i 8M	--	--		--	--	--	--	--	--	--	--	1/-	--	--	--	--
Samojezdne schody SPT-104,SPT-154	--	--		1/1	1/-	--	--	--	--	2/1	--	--	-/1	--	--	--
Podgrzewacz UPM-350	--	--		4	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Cysterna dystrybutor paliwa 4,5m ³	13	12	23	11	10	10	13	38	46	56	14	30	33	15	45	3
Cysterna paliwa 4,5m ³	8	5	18	7	9	5	9	13	22	34	8	21	15	10	24	2
Cysterna dystrybutor paliwa 7,5m ³	1	2	23	25	--	--	21	26	8	106	37	33	64	20	70	8
Cysterna paliwa 11m ³		1	16	16	--	--	11	17	7	58	24	17	45	10	24	2
Cysterna paliwa 21/25 m ³				1/	/1	/1			/2		5/		2/			

WYKAZ STANOWISK SŁUŻBOWYCH

BAZY LOTNICZEJ (wariant)

Lp	NAZWA KOMÓRKI ORGANIZACYJNEJ NAZWA STANOWISKA	Ilość	
		"W"	"P"
1	2	3	4
1	DOWÓDZTWO Dowódca bazy Zastępca dowódcy bazy	1 1	1 1
	Razem:	2	2
2	SZTAB Szef sztabu z-ca d-cy bazy	1	1
3	<u>Sekcja operacyjno-mobilizacyjna</u> St. officer Oficer Szef obrony przeciwchemicznej Instruktor	2 1 1 1	2 2 1 1
	Razem:	5	7
4	<u>Sekcja organizacyjno-kadrowa</u> St. officer Chorąży ewidencyjny Podoficer ewidencyjny	1 1 1	1 1 1
	Razem:	3	3
5	<u>Stanowisko dowodzenia</u> Dowódca SD Oficer	1 4	1 -
	Razem:	5	1
6	<u>Sekcja informatyzacji</u> Oficer Programista	1 -	1 1
	Razem:	1	2
7	<u>Sekcja służb</u> DKL Kierownik systemu lądowania Nawigator-operator Szef zabezp. wysok.-rat.	4 4 4 1	4 4 4 -
	Razem:	13	12
8	<u>Sekcja wychowawcza</u> Kierownik sekcji Oficer Kierownik klubu Kinooperator-kierowca	1 1 1 1	1 1 1 1
	Razem:	4	4
9	Radca prawny	-	1
	Razem:	-	1

1	2	3	4
10	<u>Kancelaria</u> Kierownik kancelarii Kancelista Razem:	1 1 2	1 1 2
	RAZEM SZTAB :	34	33
11	<u>Batalion ochrony</u> Dowódca batalionu Szef sztabu Oficer oświat.-wychow. Razem:	1 1 1 3	1 1 1 3
12	<u>Kompania ochrony</u> Dowódca kompanii Szef kompanii Kancelista Razem:	2 2 2 6	2 2 2 6
13	<u>Pluton ochrony</u> Dowódca plutonu Dowódca drużyny Strzelec Razem:	4 12 60 76	4 12 60 76
	RAZEM KOMPANIA:	158	158
14	<u>Pluton przeciwlotniczy</u> Dowódca plutonu Dowódca drużyny Operator PZR Razem pluton:	1 2 20 23	- - - -
15	<u>Straż pożarna</u> Komendant straży Pomocnik komendanta Dowódca sekcji Strażak Kierowca Razem straż:	1 1 6 17 8 33	1 1 6 13 7 28
	RAZEM BATALION:	217	189
16	<u>Batalion łączności i UL</u> Dowódca batalionu-szef łączności Szef sztabu batalionu Oficer oświat.-wych. Kierowca Razem:	1 1 1 2 5	1 1 1 2 5
17	<u>Kompania łączności</u> Dowódca kompanii Pomocnik dowódcy Szef kompanii Razem:	1 1 1 3	1 1 1 3
18	<u>Pluton telef.-telegr.</u> Dowódca plutonu Razem:	1 1	1 1
19	<u>Obsługa RWŁ</u> Dowódca obsługi Kierowca Razem:	1 1 2	1 1 2

1	2	3	4
20	<u>Drużyna telefoniczna</u> Dowódca drużyny Monter Kierowca Razem:	1 3 1 5	1 3 1 5
21	<u>Drużyna startowa</u> Dowódca drużyny Telefonista Startowy Kierowca Razem:	1 3 3 1 8	1 3 3 1 8
22	<u>Pluton radiowy</u> Dowódca plutonu Razem:	2 2	2 2
23	<u>Obsługa radiostacji</u> Dowódca obsługi Obsługa Kierowca elektromechanik Razem:	5 15 5 25	5 15 5 25
24	<u>Obsługa aparatów radiowych</u> Dowódca obsługi Obsługa Kierowca Razem: Razem pluton:	1 4 1 6 33	1 4 1 6 33
RAZEM KOMPANIA:		52	52
25	<u>Kompania ubezpieczenia lotów</u> Dowódca kompanii Pomocnik dowódcy kompanii Szef kompanii Razem:	1 1 1 3	1 1 1 3
26	<u>Obsługa stacji r.lok.</u> Dowódca obsługi Technik Operator Elektromechanik Kierowca Razem:	3 8 3 6 4 26	3 8 3 6 4 26
27	<u>Pluton radionawigacyjny</u> Dowódca plutonu Razem:	1 1	1 1
28	<u>Obsługa radiolatarni</u> Dowódca obsługi Operator Elektromechanik Kierowca elektromechanik Razem:	4 6 2 4 16	4 6 2 4 16
29	<u>Obsługa radionamiercza</u> Dowódca obsługi Operator Elektromechanik Kierowca Razem:	2 4 4 2 12	1 2 2 1 6

1	2	3	4
30	<u>Obsługa radiostacji</u> Dowódca obsługi Operator Kierowca Razem:	1 3 1 5	1 3 1 5
31	<u>Pluton urządzeń elektroświatlnych</u> Dowódca plutonu Razem:	1 1	1 1
32	<u>Drużyna elektroświatlna</u> Dowódca drużyny Dowódca obsługi Elektromechnik Kierowca Razem:	1 6 5 7 19	1 6 5 7 19
33	<u>Drużyna reflektorów</u> Dowódca drużyny Dowódca obsługi Reflektorzysta Elektromechnik Kierowca Razem:	1 4 4 1 6 16	1 4 4 1 6 16
34	<u>Drużyna obsługi portu lotniczego</u> Dowódca drużyny Operator Razem:	1 2 3	1 2 3
Razem kompania:		102	96
35	<u>Sekcja techniczna</u> Kierownik sekcji Technik Magazynier Razem:	1 2 1 4	1 2 1 4
36	<u>Warsztat remontowy</u> Kierownik warsztatu Mechanik Radiomechanik Elektromechnik Razem sekcja :	1 3 1 8 12	1 3 1 8 12
RAZEM BATALION		171	165
37	<u>Mieszany dywizjon plot.</u> Dowódca dywizjonu Pomocnik ds. technicznych Szef sztabu Oficer oświat.-wychowawczy Razem:	1 1 1 1 4	1 - - - 1
38	<u>Bateria artylerii plot.</u> Dowódca baterii Szef baterii Drużyna dowodzenia Dowódca drużyny Zwiadowca Dalmierzysta/radiotelegrafista Kierowca Pluton ogniowy Dowódca plutonu Pomocnik Działon Dowódca działonu Kierowca Celowniczy Ładowniczy	1 1 1 1 2 8 1 1 1 1 6 12 18 24	1 1 1 1 - - - - - - 1 - - -

1	2	3	4
	St.mechanik	1	-
	Razem bateria:	77	4
39	<u>Bateria PZR</u>		
	Dowódca baterii	1	1
	Szef baterii	1	1
	Dowódca sekcji	4	1
	Operator PZR	36	1
	Razem:	42	4
	RAZEM DYWIZJON	123	79
40	<u>Kompania szkolna</u>		
	Dowódca kompanii	-	1
	Szef kompanii	-	1
	Razem:	-	2
41	<u>Służby techniczne</u>		
	Szef służb technicznych	1	1
	Razem:	1	1
42	<u>Batalion techniczny</u>		
	Dowódca batalionu	1	1
	Szef sztabu batalionu	1	1
	Pomocnik ds. technicznych	1	1
	Oficer oświatowo-wychowawczy	1	1
	Razem:	4	4
43	<u>Kompania transportowa</u>		
	Dowódca kompanii	1	1
	Szef kompanii	1	1
	Razem:	2	2
44	<u>Pluton transportowy</u>		
	Dowódca plutonu	3	3
	Pomocnik d-cy plutonu	3	3
	Dowódca drużyny-kierowca	9	9
	Instruktor	8	8
	St.kierowca	5	5
	Mechanik kierowca	9	12
	Kierowca	30	48
	Kierowca operator	2	2
	Razem kompania:	71	92
45	<u>Kompania obsługi lotnisk</u>		
	Dowódca kompanii	1	1
	Szef kompanii	1	1
	St.mechanik	1	1
	St.magazynier	1	1
	Obsługa	1	-
	Kierowca	1	1
	Razem:	6	5
46	<u>Pluton obsługi lotnisk</u>		
	Dowódca plutonu	2	2
	Razem:	2	2
47	<u>Drużyna eksploatacji lotniska</u>		
	Dowódca drużyny	4	4
	Kierowca	16	10
	Mechanik kierowca	4	4
	Operator kierowca	2	-
	Operator	12	4
	Mechanik	4	2
	Saper	-	2
	Razem:	42	26

1	2	3	4
48	<u>Drużyna saperów</u> Dowódca drużyny Saper Maskownik Razem:	2 5 5 12	- - - -
49	<u>Drużyna wydobywania i oczyszczania wody</u> Dowódca drużyny Mechanik Obsługa Razem:	2 3 3 8	- - - -
50	<u>Pluton elektroenergetyczny</u> Dowódca plutonu Dowódca obsługi St. elektromechanik Elektromechanik Monter Kierowca Razem:	1 2 1 6 2 2 14	1 2 1 4 2 - 10
	Razem kompania:	84	43
51	<u>Pluton elektrotechniczny</u> Dowódca plutonu Razem:	2 2	2 2
52	<u>Drużyna rozruszników</u> Dowódca drużyny Mechanik kierowca Razem:	2 9 11	2 9 11
53	<u>Drużyna sprężarek</u> Dowódca drużyny Obsługa Kierowca Razem:	2 3 4 9	2 3 4 9
54	<u>Drużyna tlenowa</u> Dowódca drużyny Dowódca obsługi Kierowca Razem:	1 1 2 4	1 1 2 4
55	<u>Drużyna ładowania akumulatorów</u> Dowódca drużyny Monter Razem:	1 5 6	1 5 6
	Razem pluton:	32	32
56	<u>Kompania remontowa</u> Dowódca kompanii Pomocnik ds. technicznych Szef kompanii Razem:	1 1 1 3	1 - 1 2
57	<u>Pluton remontowy</u> Dowódca plutonu Pomocnik d-cy plutonu Dowódca drużyny Mechanik Mechanik kierowca Ślusarz Elektromechanik Tapicer/lakiernik Blacharz Tokarz Spawacz Razem:	2 2 6 12 6 4 6 2 4 4 4 52	1 1 4 6 3 1 3 1 2 2 2 26

1	2	3	4
	Razem kompania:	55	28
58	<u>Sekcja zaopatrzenia</u> Kierownik sekcji Pomocnik kierownika Magazynier/mechanik Obsługa Razem:	1 1 4 4 10	1 1 4 4 10
59	<u>Pluton funkcyjnych</u> Dowódca plutonu Dowódca drużyny Gospodarczy Razem:	- - - -	1 2 3
	RAZEM BATALION:	256	212
60	<u>Kompania remontu lotnisk</u> Dowódca kompanii Pomocnik d-cy kompanii ds. technicznych Szef kompanii Razem:	1 1 1 3	- - -
61	<u>Pluton remontu nawierzchni lotniskowych</u> Dowódca plutonu Dowódca drużyny Operator Kierowca Razem:	2 6 50 37 98	- - - -
62	<u>Pluton saperów</u> Dowódca plutonu Pomocnik d-cy plutonu Dowódca drużyny Saper Razem:	1 1 3 24 29	- - - -
	Razem kompania:	130	-
63	<u>Służba uzbrojenia</u> Szef służby St.magazynier Technik Kierownik magazynu Mechanik Kierownik warsztatu Obsługa Razem:	1 2 1 1 3 1 3 12	1 2 1 1 3 1 3 12
64	<u>Służba elektrogazowa</u> Kierownik sekcji Pomocnik kierownika Razem:	1 1 2	1 1 2
65	<u>Służba samochodowa</u> Szef służby Pomocnik szefa służby St.dyspozytor Dyspozytor St.magazynier Obsługa Razem:	1 1 - - 1 1 4	1 1 1 2 1 1 7

1	2	3	4
66	<u>Stacja diagnostyczna</u> Kierownik stacji	1	1
	Razem:	1	1
	<u>Służby kwatermistrzowskie</u> Kwatermistrz	1	1
67	<u>Służba MPS</u> Szef służby	1	1
	Technik	1	1
	Kierownik laboratorium	1	1
	Laborant	2	2
	Kierownik magazynu	1	1
	St.magazynier	2	2
	Dowódca obsługi	1	1
	Obsługa	8	12
	Mechanik	4	5
	Razem:	21	26
68	<u>Ambulatorium z izba chorych</u> Szef służby zdrowia	1	1
	St.lekarz	3	3
	Lekarz	-	1
	Kierownik apteki	1	1
	Szef izby chorych	2	1
	Podoficer sanitarny	2	2
	Saniteriusz	4	1
	Kierowca	6	7
	Razem:	17	18
69	<u>Gabinet stomatologiczny</u> Kierownik gabinetu	1	1
	Lekarz	2	2
	Razem:	3	3
70	<u>Służba mundurowa</u> Szef służby	1	1
	Pomocnik szefa	1	1
	Podoficer	1	2
	St.magazynier	5	5
	Obsługa	3	3
	Kierownik warsztatu	1	1
	Krawiec	1	-
	Szewc	2	-
	Razem:	15	13
71	<u>Łaźnia polowa</u> Kierownik łaźni	2	-
	Obsługa/kierowca	4	-
	Kierowca mechanik	2	-
	Razem:	8	-
72	<u>Służba żywnościowa</u> Szef służby	1	1
	Pomocnik szefa służby	2	2
	Chorąży zaopatrzenia	2	2
	Podoficer	3	3
	St.magazynier	3	3
	Obsługa	3	3
	Razem:	14	15
73	<u>Kasyno</u> Kierownik kasyna	2	1
	St.kucharz	1	-
	Kierowca	2	-
	Kucharz	6	-
	Kelner	6	-
	Pomoc kuchenna	9	-
	Razem:	26	1

1	2	3	4
74	<u>Kuchnia i stołówka</u> Kierownik kuchni i stołówki St.kucharz Kucharz Razem:	2 1 9 12	3 - 12 15
75	<u>Pluton funkcyjnych służb kwatermistrzowskich</u> Dowódca plutonu Dowódca drużyny Gospodarczy Razem:	- - - -	1 2 2 5
76	<u>Służba finansowa</u> Szef służby Pomocnik szefa służby Płatnik Razem:	1 1 2 4	1 1 1 3
77	<u>Polowy Warsztat Lotniczy</u> Kierownictwo Kierownik warsztatów Z-ca kierownika warsztatów Szef warsztatów Technik St.magazynier Kancelista maszynista Razem:	 1 1 1 1 2 1 7	 1 1 1 - 1 - 4
	<u>Dział remontu płatowców i silników</u> Kierownik działu St.technik Technik St.mechanik/st.kierowca St.mechanik Mechanik Malarz lotniczy Razem:	 1 2 1 3 2 7 1 16	 1 2 1 3 - 4 1 12
	<u>Dział remontu uzbrojenia</u> Kierownik działu St.technik Technik St.mechanik/st.kierowca Mechanik Razem:	 1 1 1 2 4 9	 1 1 1 2 2 7
	<u>Dział remontu osprzetu</u> Kierownik działu St.technik Technik St.mechanik/st.kierowca Mechanik Razem:	 1 1 2 4 5 13	 1 1 2 4 3 11
	<u>Dział remontu urządzeń radioelektronicznych</u> Kierownik działu St.technik Technik St.mechanik/st.kierowca Mechanik Razem:	 1 1 1 3 3 9	 1 1 1 3 2 8

1	2	3	4
	Dział mechaniczny		
	Kierownik działu	1	1
	Technik	1	1
	St. tokarz/st. kierowca	1	1
	St. spawacz/st. kierowca	1	1
	Frezer	1	1
	Blacharz	1	-
	Blacharz/kierowca	1	1
	Nitowacz	2	1
	Slusarz	3	1
	Stolarz/tapicer	1	1
	Razem:	13	9
	Razem PWL:	67	51
	R A Z E H W B A Z I E	1141	786

SPIS TREŚCI

	Strona
Wstęp	4
1. Warunki i potrzeba tworzenia baz lotniczych	5
2. Wymagane możliwości bazy lotniczej	12
3. Struktura organizacyjno - funkcjonalna bazy lotniczej.	21
4. Kierowanie działalnością bazy lotniczej	44
5. Rozmieszczenie sił i środków bazy oraz rzutów bojowych lotnictwa na lotniskach bazy	54
6. Ubezpieczenie bazy lotniczej	59
 Zakończenie	65
Bibliografia	66
Załączniki	
1. Kompania remontu lotnisk cz. "P" (wariant)	67
2. Kompania remontu lotnisk cz. "W" (wariant)	68
3. Wykaz sprzętu kompanii remontu lotnisk (wariant) ...	69
4. Struktura organizacyjna kompanii medycznej (wariant).	71
5. Wykaz baz lotniczych typu "A" i "B" (wariant)	72
6. Stan sprzętu logistycznego w bazach lotniczych typu "A" i "B" (wariant)	73
7. Wykaz stanowisk służbowych bazy lotniczej (wariant).	75

Wydrukowano w 31 egz.
Egz. nr 1-30 Bibl.Gł.DZN
Egz. nr 31 Bibl.Szt.Gen.
Wyk. płk Mańkowski
Druk G.K. dnia 16.03.94r.
Druk AON nr pf-264/WW
Korekta autorska.

